

उपासक परिहानी

तथा

सद्धर्म चिरस्थायी मज्जीगु कारण

Dhamma.Digital

ओवादाचरिय
सयादो ऊ. पण्डिताभिवंस

बुद्धनगर, शंखमूल
फोन : ४८२७०७
काठमाडौं ।

उपासक परिहानी
तथा
सद्धर्म चिरस्थायी मज्जीगु कारण
उपदेशक
ओवादाचरिय सयादो ऊ.पण्डिताभिवंस

नेपाल भाषानुवादक
भदन्त ज्ञानपूर्णिक महास्थविर

Dhamma.Digital

सम्पादक
धर्मरत्न शाक्य "त्रिशुली"

प्रकाशक
अन्तर्राष्ट्रिय बौद्ध भावना केन्द्र
शंखमोल, नयां बानेश्वर

प्रकाशक :
अठतराष्ट्रिय बौद्ध भावना केन्द्र
शंखमोल, नयां बजार ,
काठमाडौं ।

बुद्ध सम्वत २५४०
नेपाल सम्वत १९९६
बिक्रम सम्वत २०५३

न्हापांगु १०००

सर्वाधिकार सुरक्षित

Dhamma.Digital

मुल्य : ६।- जक

थाकू :
मञ्जुश्री प्रिन्टिङ्ग प्रेस
इखाछें, यल ।
फोन : ५२९५०८
कम्प्युटर डिजाईनः
धर्मरत्न शाक्य “त्रिशुली”

साधुवाद

गुण अवगुण, उन्नति अवनति, परिहानी अपरिहानी, शुभ अशुभ, कुशल अकुशल, आदि आदि द्वन्दात्मक तत्त्वत संसारयागु स्वभाव धर्मत खः । ख्युं तुयु, चा निह, शुद्ध अशुद्ध, बांला बांमला, भुयु हाकु, बं सर्ग, संसारयागु अपरिहार्य स्थितित खः । उकिं भगवान बुद्धं लोकविद् जुया बिज्याःकथं “कण्हं धम्मं विप्पहाय सुक्कं भावेथ पण्डितो” धका हाकुगु स्वभाव धर्मतयत् तोता तुयुगु स्वभाव धर्मत भाविता व अभिबृद्धियायेया नितिं प्रेरणात्मक सन्देश मानव संसारय् तोता थका बिज्यात । जाकि व फि ल्यये सःपिन्त “पण्डित” संज्ञा नं बिया बिज्यात ।

सज्जन सत्पुरुषपिनि स्वभाव व दुर्जन असत्पुरुषपिनि स्वभाव सीदयेका क्यनेया नितिं उपमामय भाय् छूयला नं वसपोलं भीत असत्मार्ग तोता सत्मार्ग ल्यये सयेकेया नितिं लंपु क्यना बिज्यात । विद्वानपिसं नं नीति शास्त्रय् उल्लेख यानातःगु दयाचवन “भम्बः धयाम्हसिनं स्वांत जक ययेका च्वनी, तर भुजिं धयाम्हसिनं धाःसा धवग्गी धाग्गीगु नवः निवःगु जक ययेका च्वनी ।”

जःखः अःखः निखेंयात निर्देशित याना क्यनीगु बुद्धोपदेशत यक्वं यक्व दुगुली वसपोल तथागतं अंगुत्तर निकाय, निगूगु चाःया सत्तम निपातय् (३)वज्जिसत्तक वग्ग) ९। दुतिय परिहानी सुत्त, कथं संगायन याना तःगु सूत्रय् उपासकपिन्त परिहानी जुइगु धर्मत न्हेगू व अपरिहानी जुइगु धर्मत न्हेगू प्रष्ट रुपं देशना यानादितया बिज्यात ।

उकियात हे बर्मा म्यान्माः राष्ट्रया “पण्डिताराम (विपस्सना) सासना यैता”या प्रमुख ओवादाचार्य सयादो

अगमहापण्डित भदन्त पण्डिताभिवंस महास्थविरं २०५१ साल
 नेपा:बिज्या:गु इलय् अन्तराष्ट्रिय बौद्ध भावना केन्द्र शंखमूल्य
 व्याख्या याना बिज्या:गु जुल । नेवा: भाषं भाय् हिला त:गु
 टेपयात बडो हे यद्यमी जुया बिज्या:मह धर्मरत्न उपाशक
 त्रिशुली पाखें थ:गु अस्वस्थतायात समेतं च्यूता मका:से
 ल्हचया कम्प्युटरय् समेतं भरे याना थौं सफूया रुप हे बिया
 बिज्याना च्वन ।

वस्पोलयागु थुगु प्रबल श्रद्धां बिलिबिलिजा:गु कुत:यात
 आपालं आपालं साधुवाद देछाये बह जुयाच्वन । भम्ब:यागु
 गुण दयेका थुगु सफूयात स्वां.या रूप्य थ:थ:पिके दयेका
 फत धा:सा वस्पोलयागु अनवरत प्रयास सार्थक जूवनी
 ताया । अस्तु ।

संक्षिप्तं लुमंकेत न्हेगू अपरिहानी धर्म

१. भावितात्मपिनि दर्शनस मस्यंकू गुम्ह उपासकं ।
२. प्रमत्त मजू धर्मश्रवणय्स ३. सयेक शिक्षा शील नं ॥
४. भिक्षु प्रति प्रसन्नता भं भं बृद्धि याइम्ह नं ।
५. म्हेस्याये चित्त मदु हानं, ह्व:प्वा:मालेगु चित्त नं ॥
 न्यनीबले उपदेशस द्वं विद्वं नं माला मजू ।
६. शासनं पिने गुरु मना:, दक्षिणय्य माला मजू ॥
७. पूर्वकारी थ्व हे शासनय्स गुम्ह जू व उपासक ।
 थुपि हे ख: अपरिहानीस न्हेगू धर्म सुदेशित ।
 या:मह उपासक सेवनस सद्धर्म च्वद्यली मखु ॥

विश्वशान्ति विहार
 मीन भवन न्हू बानेश्वर
 २०५३ आश्विन २८

भिक्षु ज्ञानपूर्णक

ख

तिगु शब्द

जितः हृदय रोगं कसेंनिसे थःगु कर्मभूमी त्रिशुली वनेगु मजुल । हस्पिटलं प्याहांवसें निसे जिगु ज्या हे थःगु स्वास्थ्यं व्यूथे धार्मिक तथा सांस्कृतिक सफू स्वेगु, च्वेगु, अनुवाद यायेगु, विपस्सना ध्यान शिविरे च्वनेगु, न्हित्थं ध्यान अभ्यास यायेगु आदि हे जक जुल । चित्त मेथाय् मवकेतः धका काय् सुखकुमारं कम्प्युटर छगः नं कया हया बिल । उकी हे थःमं सःसःथे थःमं संकलन यानागु टाइप याना संग्रह यायेगु जुल । सौभाग्यं २०४७ सालय्थे हे अन्तर्राष्ट्रिय बौद्ध भावना केन्द्र शंखमूलय् २०४९ सालय् नं वर्मा म्यान्माः राष्ट्र्या पण्डिताराम (विपस्सना) महासी सासना यैताया प्रमुख ओवादाचार्य सयादो अगमहापण्डित भदन्त पण्डिताभिवंस महास्थविर बिज्यागुलिं वस्पोलया निर्देशनय् २२न्हु तक विपस्सना ध्यान अध्ययन अभ्यास यायेगु मौका प्राप्त जुल । उगु अवसरय् वस्पोल सयादोनं न्हित्थं शिविरय् च्वंपिन्त बिया बिज्याइगु उपदेशया अतिरिक्त प्रत्येक शनिबार खुनु ध्यान केन्द्रे सम्मिलित जूवःपिं उपासक उपासिकापिन्त बर्मी भाषां थुगु उपासक परिहानी तथा सद्धर्म चिरस्थायी मज्जीगु कारण उपदेश बिया बिज्यात । उकियात भदन्त ज्ञानपूर्णिक महास्थविरं नेपालभाषां व्याख्या यानाबिज्यागु खः ।

बुद्ध शासन चिरस्थायी यायेत रथया प्यचाः घःचाः जुयाच्चपिं भिक्षु, भिक्षुणी, उपासक व उपासिका, थुपिं प्यचाः घःचाः मध्ये निचाः घचा जुयाच्चपिं उपासक व उपासिकापिं हे जुयाच्चन । उकिं हे थ्व उपदेश भी उपासक उपासिकापिन्त मदेक मगाःगु उपदेश भाःपा अन्तर्राष्ट्रिया बौद्ध भावना केन्द्रं टेप भरेयाना तःगु यात न्यना न्यना उकियात च्वया संकलन याना लिपा थःमं हे सःसःथे टाइप यानागु खः ।

जितः विश्वास दु, धुगु उपदेशानुसार भी उपासक
 उपासिकापिसं कटिबद्ध जुया बुद्ध धर्म संघ शिक्षा समाधियात
 अप्रमाद पूर्वक आधार भरोसा कया न्हचावने फत धाःसा
 भी नं कल्याण जुया बुद्ध सासनयात नं चिरस्थायी याये फ़ै
 धैगु ।

धुगु सफूयात प्रकाशय् हयेत अनुमति बिया
 बिज्यागुलिं पूज्य सयादो ऊ.पण्डिताभिवंस महास्थविर प्रति
 शादर अभिवादन सहित आभार व्यक्त यानाचवना । अथे हे
 वसपोलयागु उपदेशत सफूया रूपय् प्रकाशनया निंतिं
 सयादोयाके अनुमति कया प्रकाश यायेतः तक नं प्रेरणा
 बिया बिज्याम्ह सयादो ऊ.आसभाचार प्रति नं आभार व्यक्त
 यानाचवना । वथे हे धुगु संकलनयात स्वया थःगु स्वास्थ्य
 बःमलाःसां उकियात चीका शुद्धयाना बिया बिज्याना थःगु
 मन्तव्य नापं बिया बिज्याःगुलिं वस्पोल भदन्त ज्ञानपूर्णिक
 महास्थविर प्रति नं आभार व्यक्त यानाचवना । नाप नापं
 धुगु सफू प्रकाश यायेत माक्व आर्थिकभार बहन याना दीम्ह
 श्रद्धेय्य साहु श्री ज्ञानज्योति कंसाकारजुयात नं दु नुगलनिसें
 कृतज्ञता देह्याया चवना । अन्तस सफू इलय् हे बालाक
 पिकया ब्यूगुली मञ्जुश्री प्रिन्टिङ्ग प्रेस प्रेशयात नं धन्यवाद
 बियागु जुल ।

भवतु सब्ब मङ्गलं । ।

२०५३ कार्तिक १ गते
 शंखमूल न्हू बानेश्वर

उपासक
 धर्मरत्न शाक्य त्रिशुली ।

घ

प्रकाशकीय

नेपाःया सपूत, विश्व शान्तिया प्रवर्तक, सकल प्राणीपिनि उद्धारया छपु हे जक लंपु जुयाच्वंगु “सतिपट्ठान विपस्सना” भावना सर्वसाधारण जनपिन्त स्यनेगु कनेगु उद्देश्यं स्थापना जूगु व स्थापनाकाल निसैं आःतकं उगु भावनाया अभ्यास याकेगु ज्याय् मदिकक न्हघाःवया च्वंगु थुगु केन्द्रय् बुद्ध शिक्षायात शुद्ध रूपं म्वाका तयेत सफल जूगु मित्रराष्ट्र, बौद्धदेश बर्माया महोपकारक भद्दन्त अग्रमहापण्डित महासी सयादोया प्रमुख शिष्यपिं मध्ये छुम्ह, केन्द्रया ओवादाष्ट्रिय सयादो ध्यानगुरू ऊ.पण्डिताभिवंस पाखें ध्यान शिविर संचालन या क्रमय् बिया बिज्यागु अमूल्य उपदेशयात संग्रह याना, सफूया रूप बिया बिज्यासे सकल श्रद्धालुवर्गपिन्त हित उपकार जुइगु ज्या याना बिज्यागुलिं दकलय् न्हापां श्री धर्मरत्न शाक्य “त्रिशुली”जु यात यक्व यक्व साधुवाद दु ।

वथें हे पूज्य सयादोयागु उपदेशयात भीगु मातृभाषं सरलकथं अनुवाद याना बिज्यागुलिं नं ध्व संग्रहयात सफूया रूप बीफुगु खः धयां उप्वः खं जुइमखु । उकिं भाषानुवाद याना बिज्याम्ह धर्मानुशासक पूज्य भन्ते ज्ञानपूर्णिक महास्थविर प्रति नं भी यक्वं कृतज्ञ जुया । थुजाःगु अमूल्य ग्रन्थ रत्न प्रकाशनया सम्पूर्ण आर्थिक अभिभारा कयादिया बुद्ध शासन चीरस्थायीया ज्याय् न्हघचिला दीम्ह साहु श्री ज्ञानज्योति कंसाकारजु नं साधुवादया पात्र खः ।

सफू पिथनेगु ज्याय् प्रत्यक्ष अप्रत्यक्ष रूपं ग्वाहालि बिया बिज्यापिं दीपिं सकल महानुभावपिनि आयु आरोग्य सम्पत्ति व निर्वाण लाभया समेत कामना यासैं शासन उन्नति वृद्धि व चीरस्थायीया ज्याय् सदां थःत न्हघज्याके फयेमा धयागु शुभ आशिका लिसैं सकसितं छकः हाकनं साधुवाद देछायागु जुल ।

सफू छलपोल् छिक्पिनिगु ल्हाःतिइ दु । गम्भिराति
 गम्भिरगु उपदेशयात दुग्यंक वालाः स्वये फुसाजक धात्थेंगु
 रस प्राप्त याये फइगु खं विज्ञ पाठकवर्गपिसं स्यूगु हे खं
 जुल । धर्मया खं न्यनेगु, ब्वनेगु, श्रुतमय प्रज्ञा, मुक्तिया
 न्हापांगु त्वाथः खःसा चिन्तनमय प्रज्ञा निगूगु त्वाथः खः ।
 तर गबलेतक अभ्यास याना भावनाया प्रज्ञा दयेके फइमखुलि
 अबलये तक मुक्तिया लुखा दुवा तापाःनि धयागु खं नं
 शायद थन लिसा काये मालीधें मताः । उर्कं थःगु अमुल्य
 सुथां लाकेत, मनूजीवन सार्थक यायेत, भावनामय प्रज्ञा थःके
 दयेकेत “सतिपट्ठान विपस्सना” भावनाया अभ्यास ज्याय्
 सकलें प्रेरित जुइ फयेमा धयागु शुभकामना सहित थुजागु
 “धर्मदान” या ज्याय् केन्द्रयात निरन्तर ग्वहालि दयावं च्वनी
 धयागु भलसा कया । थुगु सफुतिं उठेजूगु दामं मेमेगु सफू
 नं प्रकाशन याना वनेगु केन्द्रया उद्देश्य दुगु खं नं न्हचथना
 च्वना ।

चिरं तिदठतु सद्धम्मो

२०५३ कार्तिक १० गते

बुद्धनगर शंखमूल, यें ।

फोनः ४२२७०७

अन्तर्राष्ट्रिय बौद्ध भावना केन्द्र

च

नमो तस्स भगवतो अरहतो सम्मासम्बुद्धस्स

उपासक परिहानी देशना

थौ १९९५ फरवरी १८ तारिख । थुगु
अन्तर्राष्ट्रिय बौद्ध भावना केन्द्रय विशेषरूप थन समागमं
जूबिज्याःपिं जूभाःपिं उपासक उपासिकापिन्त धर्म
उपहारया रूपे छुं बीयानिति उपदेश छग् व्व्यवस्था याना
तैगु दु । व हे उपदेश छलपोलपिन्त कने त्यनागु दु ।

अनन्त गुणं सम्पन्न जुया बिज्याःमह वसपोल
सम्यक्सम्बुद्ध खः । वसपोलयागु व गुणयात स्मरण
याना, लुमंका, व गुणयात समर्थन याना, स्वीकार याना,
वसपोल तथागतयागु शरणय वना च्वंच्वनापिं भीपिं
खः । मनुष्य जीवनयात थल्हवना बीफूगु, उच्चकोटी
थ्यंका बीसःगु वसपोल तथागतं उपदेश याना तैतःगु
धर्म खः । उगु धर्मयात नं समर्थन याना, विचार याना
धर्मया शरणय वना च्वंच्वनीपिं भीपिं खः । वसपोल
तथागतं कना बिज्याःगु धर्मयात स्वीकार याना, आचरण
याना, धारण व पालन याना, थःथःपिके दयांच्वंगु थीथी
कथंयागु क्लेश धर्मतयत शान्तयाना च्वंच्वना बिज्यापिं,
क्लेशयात गुलिखे गुलिखे हटेयाना च्वंच्वना बिज्यापिं,
निर्मूल ज्वीक हे हटेयाना बिज्यायाना च्वंच्वना बिज्याःपिं
संघपिं खः । वसपोलपिनिगु गुणयात अनुस्मरण याना व
गुणयात स्वीकार याना, समर्थन याना संघपिनिगु शरणय

वना च्वंच्वपिं व्यक्तिपिं, भीपिं खः । भीथे जाःपिं
व्यक्तिपिन्त उपासक धका मिजं जातिपिन्त धाइगु खःसा
उपासिका धका स्त्री जातिपिन्त धाइगु जुयाच्वंच्वन ।

धुकथं उपासक उपासिका जुयाच्वंच्वपिं व्यक्तिपिसं
थःथःपिनिगु जीवनयात क्वहधका मछ्वःसे, क्वतुंका
मतःसे, क्वय मलाकुसे, थलहवना यंकेगु, विकाश याना
यंकेगु, उन्नति याना यंकेगु, परिहानिं बचे जुया लाभ
दयेका यंकेगु नितिं कौशिस याना यंके माःगु दु,
अभ्यास याना यंके माःगु दु । गुकथं गथे अभ्यास
यायगु खः धैगु खं भगवान बुद्धं बांलाक हे उपदेश
बिया निर्देशन बिया तैबिज्याःगु दु । व उपदेश संक्षिप्त
कथं भगवान बुद्धं गुकथं आज्ञा जुया बिज्यागु खः
वसपोलयागु बुद्धवचन शब्दयात न्हयचीका छलपोलपिन्त
कनायंके, क्यनायंके धैगु विचाःयाना च्वंच्वनागु दु ।

खतु भी उपासक उपासिकापिसं भगवान
बुद्धयागु उपदेशयात न्यना मतःगु अवश्यं मखु । न्यना
तःगु अनुसारं उपासक उपासिका धैपिं थथे ज्वीमाः धैगु
खं नं सिया बिज्याना च्वंच्वंगु दयेफु, अयसां तबिनं गुगु
उपदेश थौं छलपोलपिन्त कने त्यनागु खः भीगु
जीवनया नितिं ग्यसुलाःगु उपदेश जूगु जुया संक्षिप्तं व
उपदेश छलपोलपिन्त वसपोल सयादोनं आज्ञा दयेका
बिज्याये त्यंगु दु ।

अंगुत्तर निकाय सत्तक निपातय भगवान बुद्धं
उपदेश याना बिज्याना तैतःगु व सूत्र खः, गुफियात
द्वितीय परिहानीय सुत्त धका नां थिया तैतःगु दु ।

द्वितीय धैगु शब्द दसेलि अन पठम धैगु अथवा प्रथम धैगु शब्द नं दयेमाःगु जुयाच्चन । उकिं न्हापां कना बिज्याना तैतःगु पठम परिहानीय सुत्त धका नं दया च्वंच्वंगु दु । तर थौ धन छलपोलपिन्त कनेत्यनागु सूत्र द्वितीय परिहानीय सुत्त खः । व सूत्रय् भगवान बुद्धं उपासक उपासिकापिनिगु परिहानी गुकथं ज्वीगु खः, उमितः बेफाइदा गुकथं ज्वीगु खः, उपिं गुकथं दुष्कर्मी जुया च्वनेमाःपिं ज्वीगु खः, क्वतुंका च्वनेमाःपिं ज्वीगु खः, क्वहचंका च्वनेमाःपिं ज्वीगु खः व खंयात उल्लेख याना तैबिज्याःगु दु ।

थथे उगु सूत्रय् उपासकपिन्त विशेषरूपं उल्लेख याना तैतःगु दु । अयसां भी उपासकपिसं धुकथं मनय् तये मज्जूकि जिपिं उपासकपिन्त जक बिया तैतःगु ध्व उपदेश खः, उपासिकापिन्त बिया तैतःगु उपदेश मखु । निखलःसित नं ल्वयेक भगवान बुद्धं कना बिज्याना तैतःगु उगु उपदेश खः । उपासकपिन्त न्हचोने न्हचचीका कया तैतःगु मात्र खः । उकिं उपासक व उपासिका निखलःसित नं आवश्यक जुया च्वंच्वंगु ध्व उपदेश खः ।

उपदेशय् न्हेगू अङ्ग कना तैतःगु दु । उकिंयात भगवान बुद्धं “सतिमे भिक्खवे धम्मा उपासकस्स परिहानाय संवत्तन्ति” धका उपदेश सुरु याना बिज्याना तैतःगु जुल । परिहानी धैगु शब्द ला भीसं न्हचाबलें हे छ्चला च्वंच्वनीगु शब्द जूयानिंतिं शाब्दिक अर्थ ध्वीका कायेत भीत अपायसकं थाकु मजू । परिहानी

ज्वीगु धैगु हे भीत बेफाइदा ज्वीगु खः । भीगु छुं स्वभावत अथवा चीज वस्तुत अथवा धर्मत भीगुपाखें च्वच्चला वनीगु खः । उकियात भीसं त्वःफिका च्वने मालीगु खः। उकथं ध्व परिहानी धैगु शब्दं भीत विनाश ज्वीगु, हानी ज्वीगु, बेफाइदा ज्वीगु, दुष्परिणाम वैगु खंयात न्हचचीका तैतःगु जुयाच्वन । उकें उपासक अथवा उपासिकापिन्त गुकथं हानी ज्वीगु खः परिहानी ज्वीगु खः बेफाइदा ज्वीगु खः, दुष्परिणाम पिहां वैगु खः, इमिगु जीवनयात मयःगु कथंयागु प्रभाव परेजूवनीगु खः, व प्रभाव परेजूवैगु धर्मयात क्यना तैतःगु सूत्र जूयानितिं परिहानीय सूत्र धका धैतःगु खः । अथे धका भगवान बुद्ध हानी ज्वीगुयात जक क्यना विज्यागु मखु, थुकथं जुल धाःसा लाभ ज्वी, फाइदा ज्वी, च्वन्हचाइ, थन्हचाइ, भिंगु परिणाम प्राप्त जुया थःगु विकाश ज्वी, उन्नति ज्वी धैगु खंयात अपरिहानीय सूत्र कथं नं उपदेश बिया विज्याना तैतःगु दया च्वच्चन ।

अर्नालिपा सूत्रय न्हचसः न्हचचीका तैतःगु दु कतमे सत्त ? धका । परिहानी ज्वीगु, बेफाइदा ज्वीगु, लाभ वञ्चित ज्वीगु धर्मत न्हेगू दु, व न्हेगू छु छु खः ?

थन भगवान बुद्ध गुगु न्हचसः न्हचचीका विज्यागु खः व स्वैगु पाखें लिसः कायेया नितिं मखु । भगवान बुद्ध महाकारुणिक खः । वसपोलयाके प्राणीपिनिगु प्रति तस्सकं तस्सकं करुणां बिलि बिलिं जाःगु मनोभावना दयाच्वंगु दु । व हे करुणां बिलि

विलिं जाःगु मनोभावना अनुसारं संसारय च्वंपिं प्राणीपिन्त उपकार ज्वीगु कथंयागु उपदेश स्वयं थःपिसं हे उल्लेख याना कना बिज्याये मास्तेवःगु कारणं याना न्हापां संक्षिप्तं कथं परिहानी ज्वीकीगु धर्मत विशेषं न्हेता दु धका उल्लेख याना बिज्यायेधुंका अनं लिपा व न्हेता धैगु छु छु खः धका थःमं हे हानं न्हचसः तया बिज्याना थःमंतुं लिसः बिया बिज्यायेया नितिं व न्हचसःयात मेपिसं मेपिके न्यथेच्वंकं न्यना बिज्याना च्वंगु खः । वास्तबे थःमं हे लिसः बिया बिज्याये मास्तेवःगु कारणं याना हे व न्हचसः स्वयं थःमं न्यना बिज्यात । अनंलिपा व न्हेता प्रकारयागु परिहानी ज्वीकीगु धर्मया अङ्गतयत छता छता याना कना बिज्यायेया नितिं वसपोलं न्हापांगु अङ्ग कनेगु कथं धैबिज्यात॥

उपासक उपासिकापिन्त परिहानी ज्वीगु न्हापांगु अङ्ग छुले? “भिक्षु दस्सनं हापेति” भिक्षुपिनिगु दर्शन यायेगुयात परिहानी ज्वीका च्वंच्वनीगु अथवा भिक्षुपिन्त दर्शन यायेगु याइमखु, भिक्षुपिं स्वयेगु वानी दैमखु । स्वयेगु धैगु थन नापलायेगुयात धाःगु खः । भिक्षुपिन्थाय् वनेगुयात धाःगु खः । उकथं भिक्षुपिंगु सम्पर्के मवःपिं, भिक्षुपिनिगुपाखें तापाकाः च्वनेगु स्वभाव दुपिं उपासक उपासिकापिन्त बेफाइदा ज्वी, परिहानी ज्वी, इमित भिंगु परिणाम दैमखु, दुष्परिणाम खने दयेकः वै । उकिं भिक्षु दर्शन मदयेका च्वनेगु इमिगु परिहानीया कारण खः धका वसपोलं आज्ञा दयेका बिज्यागु खः ।

अले धन भिक्षु भिक्षु धका गुजोपिं भिक्षुपिन्त
 धैतःगुले ? व अर्थ नं भीसं सीकेमाःगु दु । “भिक्षु”
 धैगु शब्दयात अर्थ बिया तैतःगु दु “संसारे भयं
 तिक्खतीति भिक्षु” ध्व भीगु शरीर, ध्व भीगु जीवन,
 नामरूप धर्म पुचःत पुचःचिना वनेजुया च्वंच्वंगु शरीर
 खः । व नामरूप धर्म धैगु भयं जायाच्वंगु स्वभाव
 धर्मत खः । नामरूप धर्म संचालन जुया च्वंच्वंगु ध्व
 जीवनयात हे संसार धका भगवान बुद्धं आज्ञा दयेका
 बिज्याइगु खः । नामरूप धर्म भयानक खः धका गुपिं
 व्यक्तिपिसं खना च्वंच्वनीगु खः, स्वया च्वंच्वनीगु खः,
 विचाःयाना च्वंच्वनीगु खः, उकथं संसारयात भयया रूपे
 खंका च्वंच्वनीपिं, भयया रूपे विचाःयाना च्वंच्वनीपिं
 इपिं व्यक्तिपिन्त भिक्षु धका धाइ । अले मात्र संसारयात
 भयया रूपे जक खंका च्वंच्वनीगुला ले इपिं भिक्षुपिसं
 ? व भययात छुं हे याईमखुगु ला ? निर्भय ज्वीमाःगु
 कथं ज्या मयाःला इमिसं ? संसारयात भयया रूपे
 खंका वसपोलपिसं ज्या नं याना बिज्याना च्वंच्वनीगु दु
 । छु ज्या याईगुले ? “किलेसे भिन्दतीति भिक्षु”
 संसारयात भयया रूपे खंका च्वंच्वनीपिं इपिं भिक्षुपिसं
 संसारयागु भय छुकिं दयावैगु खः, व दयावैगु कारणयात
 भिन्दति. छेदन भेदन यायेसःपिं जुया च्वंच्वन ।
 संसारयात भयया रूपे खंका व संसारभय उत्पत्ति ज्वीगु
 काःगयात नं वसपोलपिसं त्वाल्हायेगु ज्या याना
 बिज्याना च्वंच्वंगु दु । व कारणयात तंका छ्वयेगु,
 मदयेका छ्वयेगु, हटेयाना छ्वयेगु ज्या नं वसपोलपिसं

याना विज्याना च्वंच्वंगु दु । व ज्या यायेत छु
 आवश्यक ले ? शील, समाधि, प्रज्ञा धैगु धुपिं शिक्षात
 आवश्यक जुया च्वंच्वनीगु खः । थ्व संसारभय उत्पन्न
 ज्वीकीगु धीधी कथंयागु क्लेशत दु । उल्लंघन ज्वीगु
 कथंयागु क्लेशत गुकियात वितिक्रमण क्लेश धका धाइ,
 व इपिं वितिक्रमण ज्वीकीगु क्लेशतयत छेदन भेदन
 यायेया नितिं वसपोल भिक्षुपिसं शील शिक्षायात धारण
 याना विज्याना च्वंच्वनीगु जुया च्वंच्वन । शील
 शिक्षायात क्वातुका यंका व शील शिक्षायापाखें याउंसे
 अःपुसे च्वंक अतिक्रमण ज्वीगु उल्लंघन ज्वीगु क्लेश
 धर्मतयत वसपोलपिसं छेदन भेदन याना विज्याइगु
 जूयानितिं, यानाच्वनीगु जूयानितिं, यायेधुंकीगु जूयानितिं
 वसपोलपिन्त भिक्षु धका धाइ ।

वितिक्रमण क्लेश धैगु पिनें पिनें खनेदया
 च्वंच्वनीगु क्लेशत खः, तर दुने खनेमदयेक तितिंन्हुया
 च्वंच्वनीगु क्लेशत नं भीके दया च्वंच्वनीगु दु । दुनें
 दुनें ब्वंब्वंदना पिहांवया च्वंच्वनीगु परियुत्थान क्लेश
 धैगु व क्लेशतयत नं भिक्षुपिसं समाधि शिक्षा थःपिके
 दयका उगु समाधि शिक्षाया पाखें छेदन भेदन याना
 विज्याना च्वंच्वनीगु जूयानितिं "किलेसे भिन्दतीति
 भिक्षु" क्लेशयात भेदन याइपिं, क्लेशयात छेदन याइपिं
 भिक्षु धका धाइ । पुगु अर्थ कथं वसपोलपिसं मने दुने
 जुया वया ब्वंब्वंदना, तितिंन्हुया च्वंच्वनीगु इतःमतः
 क्वनीगु कथं भील घाषाभाषा कंका तैतैगु क्लेशतयत नं

छेदन भेदन याना विज्याइगु जूयानितिं वसपोलपिं भिक्षु
खः ।

अनंलिपा वाःमचायेक दुने घुसेजुया च्वंच्वंगु
क्लेशतयतः नं वसपोलपिसं हा मा नापं त्यहेंथना
हानंछको लुया मवैगु कथं छेदन भेदन याना
विज्यायेसःपिं, याना बिज्याना च्वपिं, याना बिज्याये
धुंकूपिं जुया वसपोलपिन्त भिक्षुधाइ । उजोपिं भिक्षु
पिनिगु दर्शन मदयेका च्वंच्वनेगु, उजापिं भिक्षुपिनिगु
अनुशासन मदयेका च्वंच्वनेगु उपासक उपासिकापिनिगु
नितिं न्हापांगु परिहानी ज्वीगु, बेफाइदा ज्वीगु कारण
खः धका भगवान बुद्ध आज्ञा दयेका विज्यागु खः ।

धुकथं प्रजा शिक्षाद्वारा वसपोलपिसं त्यंपुल्यं
क्लेशतयतः नं छेदन भेदन याना छवयेफूगु जूयानितिं
च्वये कना वये धुंगु निता प्रकारयागु विशिष्ट अर्थयात
कया भिक्षु धाइ धैगु खंयात भीसं सीकेमाः । उजापिं
भिक्षुपिंगु दर्शन मदयेका च्वंच्वनेगु, उपिलिसे सत्संगत
मदयेका च्वंच्वनेगु उपिंखना भीपिं लिचिला च्वंच्वनेगु
वा उक्कियात भीसं बेवास्ता याना च्वंच्वनेगु यात धाःसा
व उपासक उपासिका धायेका च्वपिं व्यक्तिपिनिगु नितिं
बेफाइदा ज्वीगु खः, दुष्परिणाम पिहां वैगु खः इमिगु
जीवन विनासयानितिं परिहानी जूवनीगु कारण खः ।
थथे न्हापांगु परिहानीयात वसपोलं आज्ञा दयेका
विज्यात । अनं लिपा अपरिहानीय कथं बेफाइदा मज्वीक
फाइदा दयेकेगु, अलाभया थासय् लाभ उत्पत्ति यायेगु,
दुष्परिणामया थासय् सुपरिणाम उत्पत्ति यायेगु, हानीया

थासय् उन्नति विकाश याना यंकेगुनिंतिं “भिक्षु दस्सनं न हापेति” थका थुकथं न्हापायागु खयात मेकथं प्वीका वसपोल तथागतं आज्ञा दयेका विज्यात । थःत परिहानी ज्वीके मयःपिं उपासक उपासिकापिसं न्हचावले नं भिक्षु दर्शनयात वेवास्ता याना च्वंच्वनीमखु । भिक्षु दर्शन यायेगुली इपिं न्हचावलें हे न्हचचिला च्वंच्वनी । भिक्षु दर्शन इमिसं प्राप्त याना च्वंच्वनी । भिक्षुपिनिगु सम्पर्कय् इपिं वयावं च्वंच्वनी । भिक्षुपिनिगु दर्शनय्, संगतय् वया च्वंच्वनीपिं, दर्शन प्राप्तपिं व्यक्तिपिन्त परिहानी ज्वीमखु । थुकथं न्हापांगु अङ्ग कथं छुखे परिहानी ज्वीगु व मेखे परिहानी ज्वीमखुगु खं यात वसपोल तथागतं आज्ञा जुया विज्याःगु जुया च्वंच्वन ।

भिक्षुपिंगु जीवन उपासक उपासिकापिनिगु चतुप्रत्यय संग्रहय् लिधना च्वंच्वनीगु खं सकसिनं नं सिया च्वंच्वंगु खं खः । भिक्षुपिसं आध्यात्मिक जीवन शील, समाधि, प्रज्ञा धैगु थुपिं शिक्षात बृद्धि याना यंके फँगु व धीधी क्लेशत छेदन भेदन याना यंकेया निंतिं उद्योग यायेफइगुली उपासक उपासिकापिनिगु भौतिक सहयोग अतिकं उपकार जुया च्वंच्वंगु सकसिनं सिया च्वंच्वंगु खं खः । उपासक उपासिकापिनिगुपाखें चतुप्रत्यय धैगु चीवरवस्त्र, भोजन, शयनासन, वथेंतुं रोग इत्यादि ज्वीगु अवस्थाया निंतिं वासःस थ्व प्यता चीज वस्तु प्राप्त याना विज्याना च्वंच्वनी । दातापिसं सहयोग ब्यूगु चतु प्रत्यययात ग्रहण याना कया भिक्षुपिसं थःके शीलशिक्षा व समाधिशिक्षा व प्रज्ञाशिक्षा दैगु कथं

उद्योग याना विज्याना च्वंच्वनी । धात्थें शीलं सम्पन्न
 जुया, शीलया पाखें हटेयायेफूगु क्लेशधर्मतयत्त हटेयाना,
 समाधिं सम्पन्न जुया मानसिक असभ्यतायात प्रकट
 ज्वीकीगु क्लेशधर्म अलग जुया, थःत शान्त प्रश्रब्ध
 स्थिती थ्यंका बीफूगु ज्या यायेगु क्षमता दयेका
 च्वंच्वनी । वथेंतुं हे प्रज्ञाशिक्षा वृद्धि याना यंका
 प्रज्ञाशिक्षां हटेयाये फूगु अनुशयक्लेश धैगु व क्लेशतयत्त
 छेदन भेदन याना धात्थें हे सही सलामत भिक्षुपिं
 धायेका च्वने दयेका च्वंच्वनी । उक्तं भिक्षुपिं उपासक
 उपासिकापिनिगु सहयोग प्राप्त याना कया थःपिं शुद्धगु
 जीवन हना वनेफुपिं ज्वीगु खंयात महसूस याना
 वसपोलपिसं नं प्रत्युपकारया रूपे उपासक उपासिकापिन्त
 उपकार ज्वीकथं वसपोल तथागतयागु सन्देश बिया
 विज्याना च्वंच्वनी ।

उपासक उपासिकापिसं चतुप्रत्यय द्वारा संग्रह
 याःगु कारणं इमिगु सहयोग प्राप्तजुया जिमिसं वसपोल
 तथागतयागु सही धर्मयात सही कथं अभ्यास याये खन
 । आचरण याये खन । थःपिं शुद्ध ज्वी खन धका
 थःपिं शुद्ध जुया वनेदुगु धर्मया प्रति वसपोलपिके गाक्क
 गाक्क हे आस्था व विश्वास वृद्धि जुया वया क्वात्तुसे
 च्वंक हे व धर्मया महत्तायात थ्वीका विज्याइगु
 जुयाच्वन । उकिया ल्यूल्यू थुजागु धर्म जिमित उपकार
 याःपिं उपासक उपासिकापिन्त नं जिमिसं छुं यायेमाःगु
 दु । थ्व जिमिगु तःधंगु कर्तव्य खः धका भाःपाः थःगु
 निकट सम्पर्क वया च्वंच्वनीपिं उपासक उपासिकापिन्त

इमिगु चरित्र भिंका यंकेया नितिं इमित शीलयागु शिक्षा विया बिज्याइगु जुया च्वंच्वन । गुगु शीलशिक्षा प्राप्त याना कया उपासक उपासिकापिसं थःगु असंस्कृत पह, असभ्य पहः जंगली पहयात वांछ्वया सुसंस्कृत, सभ्य व धात्थें हे सुसंयतपिं व्यक्तिपिं जुया थःगु जीवन स्तरयात थल्ह्वना यंके फ़ैगु जुया च्वंच्वन । उलि जक मखुसे थःपिसं गथे समाधिचित्त दयेका मानसिक असभ्यतायात हटेयाना छ्वयेदुगु खः, व हे अनुभूतियात न्हचचीका उपासक उपासिकापिन्त नं व हे शिक्षा विया जिमिसं इमिगु मानसिक असभ्यतायात नं चीका छ्वया मनस्थिति सभ्यपिं याना बीमाः धैगु भावनां प्रेरित जुया प्रत्युपकार यायेगु कथं भिक्षुपिसं उपासक उपासिकापिन्त समाधिशिक्षा स्यनेकने यानाबिया इमिगु मनस्थितियात नं सुसभ्य ज्वीगु कथं, परियुत्थान क्लेश हटेयाय् फ़ैगु कथं मार्ग निर्देशन विया बिज्याइगु जुया च्वंच्वन ।

अनंल्यू गुगु प्रज्ञाशिक्षा प्राप्त याना कया थःपिं परिशुद्ध जूवंगु खः, उच्च श्रेणी थ्यंकःवने फूगु खः, वथेंतु हे थः उपासक उपासिका जुया च्वंच्वपिन्त नं व श्रेणी थ्यंका बीमास्ते वःपिं भिक्षुपिसं थःथः उपासक उपासिकापिन्त प्रज्ञाशिक्षा विया प्रज्ञाशिक्षायागु आचरण अभ्यास याका इमितः नं प्रज्ञाशिक्षां सम्पन्न ज्वीकेविया इपिं नं संसार दुःखं मुक्त ज्वीगु स्थिती थ्यनीगु कथं प्रत्युपकार याइगु जुया च्वंच्वन । थथे याये फयेक उपासक उपासिकापिं भिक्षुपिंगु निकट सम्पर्के वयेमाःगु जुया च्वंच्वन । निकट सम्पर्के वैपिं उपासक

उपासिकापिन्त भिक्षुपिसं उकथं प्रत्युपकार याइगु जुया
 च्वंच्वन । थुगु रूपं भिक्षुपिनिगु पाखें उपासक
 उपासिकापिन्त दुःखं मुक्त जुइगु मार्ग प्राप्त जुया
 विमुक्तियागु लं समेतं ध्वदुइका वनेगु लाभ दैगु भिंगु
 सुपरिणाम इमिसं भोगेयाये खनीगु जूयानितिं भिक्षुपिनिगु
 दर्शन प्राप्त यायेगु इमिगु नितिं अपरिहानी जुइगु, लाभ
 ज्वीगु कारण जुल । भिक्षुपिनिगु सम्पर्क मदइपिं
 उपासक उपासिकापिसं व लाभ प्राप्तयाना काये
 फैमखु । अथेजुया भिक्षुपिनिगु दर्शन मदयेका च्वंच्वनीपिं,
 निकट सम्पर्क मवैपिं उपासक उपासिकापिन्त परिहानी
 ज्वी । थुकथं भगवान बुद्धं लाभ हानीयागु खं आज्ञा
 दयेका विज्याःगु खंयात भीसं सीकेमाःगु जुया च्वंच्वन ।
 अलेतिनि भीपिं मनुष्य जीवने जन्म काःवया च्वंच्वनागु
 व नं भगवान बुद्धयागु उपदेश म्वाना च्वंच्वंगु अवस्थाय्
 मनू धायेका जन्म काःवये दया च्वंच्वंगु भीगु नितिं
 तःधंगु लाभ जुइगु जुल । व लाभं भीपिं वञ्चित
 मज्वीगु जुल । मनू धायेका बुद्धशासन लिसे सम्पर्क
 तयेखंगु अवस्थाय् व लाभं भीपिं वञ्चित ज्वीका
 च्वंच्वनेमाल, उकिं भीपिं परिहानी ज्वीका च्वंच्वने माल
 धाःसा वथेंजागु तःधंगु हानी मेगु भीगु नितिं मदुगु जुल
 । व हानिं वचेयाये माःगु जूयानितिं भगवान बुद्धं थथे
 जुल धायेवं हानी ज्वी न्है उपासक उपासिकापिसं थुकथं
 जुः धायेवं लाभ प्राप्त ज्वी न्है धका वङ्गिस स्थविरयात
 आज्ञा दयेका विज्याःगु खंयात बःकया वसपोल सयादोनं

भीत तःधंगु अनुकम्पा तथा आज्ञाजुया विज्याना च्वंगु जुल ।

चतुप्रत्यय द्वारा संग्रह याना उपकार याइपिं उपासक उपासिकापिन्त लाभज्वीमागु जुया हे भगवान बुद्ध उकियात महत्व बिया वर्षावास सिधयेसाथंतु हे स्वयं थःपिं नं चारिका विज्याइगु, वथेंतुं भिक्षुपिन्त नं चारिका वनेगुनितिं, चाहचूवनेगु नितिं प्रेरणा बिया विज्याइगु खं भीसं सिया च्वंच्वंगु दु । उकथं चारिका विज्याये माःगुली वसपोलं महत्व बिया विज्यागु छु कारणे ? भीसं बिचाः यायेथाय् दु ।

थौ कन्हे अप्वःयाना मनूतय् चारिकाय् वनेगु धैगु हे मस्यूगु थाय् सीकः वनेगु स्वयेमनंगु स्वःवनेगुगु खः ।

चतुरारक्ख धैगु शब्दे चतु आरक्ख धैगु निगू शब्द ज्वरेजुया च्वंगु दु । चतु धैगु प्यंगू खः, आरक्ख धैगु रक्षा याईगु, सुरक्षा याईगु, संरक्षण याईगु धैगु खः । अथे जूयानितिं थ्व प्यंगू प्रकारयागु बिधियात भीसं संक्षिप्त कथं न्यनावना, फु कथं भीसं आरक्षा यागु व्यवस्था याय्माः । थ्व आरक्षायगु व्यवस्था भी पुलां पुलांपिं गुरुपिसं आचार्यपिसं अथे हे संरक्षणया नितिं धका प्राप्त याना विज्यागु महत्वपूर्णगु गुण धर्म खः । थुकी धैतःगु अनुसारं प्यंगू गुणाङ्ग दुध्याना च्वंगु दु ।

दकले न्हापांगु गुणाङ्ग खः “बुद्धानुस्मृति” भगवान बुद्ध धैगु भाव दैगु खः । अथवा चारिका याना महमस्यूपिं म्हसीका यक्व यक्व लाभ प्राप्त याना कायेगु

धैरु उजागु उद्देश्य तथा चारिकाय् छवया विज्याइगुला
 ले भगवान बुद्धं ? उक्तं मखु । भगवान बुद्धं
 चारिकाय् छवया विज्याइगुया खास उद्देश्य छु ले ?
 वसपोलं प्रेरणा नं बिया विज्यात खः “चरथ भिक्खवे
 चारिकं” भिक्षुपिं छिपिं चारिका याःहुं धका । उक्तं
 प्रेरणा बिया विज्याना तैतःगु लाभया नितिं नं मखु,
 स्वदे। मनंगु थाय् स्वयेनकेया नितिं नं मखु । “बहुजन
 हिताय” आपालं आपालं जनतापिन्त हित यायेया नितिं,
 उपकार यायेया नितिं भिक्षुपिं छिपिं चारिका याःहुं धका
 धया विज्याना तैतःगु खः । अले गुक्तं लाभ प्राप्त
 याना बहुजन हित यायेगुले ? नकतिनि थन गुगु
 व्याख्या याना कना विज्याना च्वंच्वंगु उपदेश खः
 शीलशिक्षा, समाधिशिक्षा व प्रज्ञाशिक्षा धैरुया । धात्थे
 धायेमाल धाःसा थ्व स्वता प्रकारयागु शिक्षा मानव
 जीवनयात अमूल्यगु शिक्षा खः । उच्च श्रेणी थ्यंकः
 वनेगु शिक्षा खः । व शिक्षाया अभावे मनूत गुलितक
 क्वहचना च्वंच्वनीगु खः, गुलितक दुर्दशां परिपूर्ण जुया
 च्वंच्वनीगु खः, गुलितक नारकीय जीवन हना च्वंच्वने
 मालीगु परिस्थिती इपिं थ्यना च्वनीगु खः, गुलितक
 इमिगु जीवन पतित अवस्थाय् लाना च्वंच्वनीगु खः, व
 पतित अवस्थाय् लाना च्वंच्वंगु जीवनयात थल्ह्वनेया
 नितिं, आपालं जनपिन्त हित यायेत, इमितः हित ज्वीगु
 उपदेश बीया लागिं भिक्षुपिं छिपिं चारिका याःहुं धका
 भगवान बुद्धं भिक्षुपिन्त प्रेरणा बिया थः स्वयं नं
 चारिकाय् विज्याइगु जुया च्वंच्वन । उके बुद्ध दर्शनं,

भिक्षुपिण्डु दर्शनं गुगु लाभ जनतापिन्त प्राप्त ज्वीगु खः,
व उगु लाभयात उद्देश्य याना भगवान बुद्धं भिक्षुपिन्त
चारिकाय् छवया विज्याइगु जुयाच्चन । थथे चारिका
विज्याना वसपोलपिसं शील, समाधि, प्रज्ञा शिक्षायागु
उपदेश विया विज्याइगु खः । व उपदेश न्यने खनीगु
अवस्थाय् इमिके छसिं कथं ज्ञान वृद्धि जुया वया ज्ञान
मिखा चालाःवया आः जिमिसंला मनुष्य धायेका थुकथं
जीवन हनेमाःगु खनिसा धका चायेका धात्थें शुद्धकथं
जीवन हना वनीगु अवस्थाय् व उपदेशयात अङ्गिकार
याना उकियात कार्यान्वयन याना यंकीगु अवस्थाय् इमिगु
जीवन छसिंकथं च्वन्हचाना वैगु जुयाच्चन । छुं गथें
जुया व शील, समाधि प्रज्ञा शिक्षायात इमिसं बांलाक
हे आचरण यात, धारण यात, पालन यात, अभ्यास
यात, उकियागुपाखें इमित म्भार्गफल ज्ञानतकं लाभ जुया
दुर्गती पतन ज्वीमाःगु अवस्थां इपिं मुक्त ज्वी खनकि हे
इमिगु जीवन गुलितक च्वन्हचात धैगु खं भीसं सीका
कायेफूगु जुयाच्चन ।

उकथं जीवन च्वन्हचाका वीगु वसपोल
तथागतयागु सन्देशयात वीफुपिं भिक्षुपिं जूयानितिं
भिक्षुपिनिगु दर्शन दया च्वंच्वनीगु लाभया कारण खःसा
भिक्षुपिनिगु दर्शन मदैगु परिहानीया कारण खः धैगु
खंयात भीसं महसूस याये फयेकेमाःगु जुया च्वंच्वन ।
व हे कारणं याना हे भगवान बुद्धं बहुजनया हितया
निंतिं छिपिं चारिका याःहुं धका धैविज्याइगु खः ।
बहुजनया हितयानितिं चारिका याना उकथं शील समाधि

प्रज्ञायागु उपदेश विया विज्याइगु अवस्थाय् व शील समाधि प्रज्ञायागु उपदेशं “बहुजन सुखाय” इमित सुख ज्वीगु जुया च्वंच्वन । थुकथं बहुजनयात सुख वीफूगु उपदेश भिक्षुपिनिगु पाखें प्राप्तयाना कायेदैगु, भिक्षुपिसं विया विज्याये सःगु जूयानितिं, चारिका यायेगु उपदेश विया वसपोलं लोक कल्याणया ज्याय् ल्हा तयेया नितिं भिक्षुपिन्त प्रेरणा विया विज्याना तैतःगु खः । उकथं दर्शन प्राप्त याना कायेफूपिं उपासक उपासिकापिन्त लाभ ज्वीगु व दर्शन प्राप्त याये मफुपिन्त हानी ज्वीगु खंयात नं भीसं सीकेमाःगु जुया च्वंच्वन ।

भिक्षु दर्शन गुपिसं प्राप्त याना च्वंच्वनी इपिं व्यक्तिपिन्त शील समाधि प्रज्ञाशिक्षा लाभ जुया च्वंच्वनी । व शील समाधि प्रज्ञा स्वंगू शिक्षायात हे सद्वर्म धका धाइ । व सद्वर्म प्राप्त याना कया च्वनेगु इच्छा दुपिं व्यक्तिपिन्त हित व उपकार ज्वीगु, व सद्वर्म प्राप्त याये मफुपिं व्यक्तिपिन्त परिहानी ज्वीगु जुया च्वंच्वन । व हे खंयात कया भगवान बुद्धं निगूगु अङ्ग नं कना विज्याना तैतःगु खः “सद्वम्म सवनं पमज्जति”। थ्व नं परिहानी ज्वीगु क्षेत्र खः । भिक्षु दर्शन मन्त धायेवं हे सद्वर्म श्रवण यायेगु अवसर इमित मन्त । सद्वर्म श्रवण यायेगु अवसर मदुपिं व्यक्तिपिं उगु सद्वर्म श्रवण यायेगुली प्रमादी जुया ज्वीपिं जुल । इमिके सद्वर्म श्रवण यायेमा धैगु बिचाः तक नं लुयावै मखुत । मार्ग नं स्पष्ट ज्वीमखुत । मात्र नसा, त्वंसा, च्वंसा, पुंसाया नितिं जक हे चानं न्हिनं इपिं व्यस्त जुया च्वंच्वनी ।

थःगु जीवन स्तर गन थ्यना च्वंच्वन, गथे जुया
 च्वंच्वन, च्वय् लाना च्वंच्वनला, क्वय् लाना च्वंच्वनला,
 थल्हवना च्वंच्वनला, क्वलाना च्वंच्वनला, सुनानं वास्ता
 तक नं याये फैमखु । नये दत, त्वने दत, पुने दत,
 च्वने दत, मोज मज्जाय् ज्वीदत धायेवं “थ्व हे खः
 जिमिगु जीवनया सुख” धका उलिं हे इपिं सन्तोष जुया
 च्वंच्वनी । न इमित परिस्थितिया वास्ता दै, न इमित
 मनस्थितिया वास्ता दै, न चरित्र बांलाकेमाः धैगु च्यूताः
 हे इमिसं काइ, न मनयात स्वच्छ यायेमाः पवित्र
 यायेमा धैगु भावना हे इमिके दै । अथे मदुपिं
 व्यक्तिपिसं धोधूकथं थःगु जीवनयात छचला यंकीगु
 अवस्थाय् गुगु हालते नं इमिगु जीवन च्वन्हचां वने
 फैमखु । अपाय दुर्गतिं मुक्त ज्वीगु अवस्था इमित प्राप्त
 ज्वीमखु । अपाय दुर्गति इमिगु नितिं सत्तीगु छेंथें जुया
 च्वंच्वनी । उकिं सद्धर्म श्रवणं वञ्चित ज्वीका च्वने
 मालीगु उपासक उपासिकापिनिगु नितिं निगूगु परिहानी
 खः । अथे मखुसे भिक्षु दर्शन प्राप्त जुया वसपोल
 भिक्षुपिसं बिया विज्याःगु, कना विज्याःगु सद्धर्मयात
 श्रवण याना कमसेकम यदि इमिसं थःगु चरित्रयात
 सम्म जक जूसां भिंका यंके फत धाःसा इमिगु जीवन
 शारीरिक दृष्टिकोणं, वाचसिक दृष्टिकोणं उच्चकोटी
 थ्यापिं जुया च्वंच्वनी । सभ्यपिं सुसंस्कृतपिं धायेका
 च्वनेदैगु अवसर इमित दै । अथवा थःथःपिसं नं सन्तोष
 तायेका च्वने दै । जिगु थ्व शारीरिक कृयाकलाप
 मयैपुसे मचों, यैपुसे चों, वाचसिक कृयाकलाप बांमला

मजू वांलाजू धका थःत थमं हे सन्तोप कायेदै । थःत थमं मनयात भतिचा जक जूसां नं उत्साहित याना तयेफै । क्वतुंका छुवे म्वालीगु अवस्थाय् च्वनेदै ।

उकथं सद्धर्मं श्रवणयापाखें लाभ प्राप्तयाना काय् फैगु भिक्षुदर्शनं याना जुया च्वंच्वन । उकिं भिक्षुदर्शन सद्धर्मं श्रवणया कारण जुया च्वंच्वंगु जूयानितिं भिक्षु दर्शनं दैगु पाखें याना सद्धर्मं श्रवण याये खनीगु जुया च्वन । अथे मखुत धाःसा निगूगु परिहानी लिसे नं इमिसं सामना याये माली । गुपिं व्यक्तिपिसं निगूगु परिहानीया सामना याये मालीगु खः व निगूगु परिहानीया सामना याये माःपिं व्यक्तिपिसं स्वंगूगु परिहानीया ज्याय् नं ल्हा तःवनीगु जुया च्वंच्वन । गुकथंले धाःगु बखते “अधिसीले न सिक्खति” अधिशील शिक्षा सयेके सीके याइमखु, अधिशील धैगु हे पञ्चशील दशशील धयागु उच्चगु शील सदाचार खः । विभिन्न प्रकारयागु भौतिक अभिलाषा मतसे निर्वाण अभिमुखी जुया निर्वाण प्राप्तियागु लक्षं पालन याना यंकीगु, धारण याना यंकीगु, थःके दयेका यंकीगु शीलयात अधिशील धका धाइ । सद्धर्मं श्रवण याये मखंपिं व्यक्तिपिसं व अधिशील धैगु शिक्षायात नं आचरण याये खनीमखु । गुपिं व्यक्तिपिंके अधिशील शिक्षा धैगु दैमखु, उक्कियात स्यने कने याय्सःपिं इपिं ज्वीमखु, खालि पिनेयागु भौतिक तन्ताय् हे जक इमिगु जीवन फुना वना च्वंच्वनी, उकी हे जक इमिगु जीवन व्यस्त जुया च्वंच्वनी इपिं गबले नं अपायं बचेज्वी फैमखुगु

जूयानिंतिं इमिगु जीवन थल्हवना च्वंच्वंगु जीवन धका
 धाये फैमखु । इमित लाभ दयेका च्वंच्वन धका धाये
 फैमखु । इपिं परिहानी ज्वीका च्वनेमाःपिं ज्वी । अथे
 मखुसे गुपिं व्यक्तिपिसं सद्धर्म श्रवण याना निर्वाण
 अभिमुख जुया च्वंच्वंगु शील सदाचार थःपिंके दयेका
 च्वनी, व शिक्षां इपिं शिक्षितपिं जुयावना च्वनी, इमिगु
 जीवन थ्व मनुष्यलोके च्वना च्वनीगु अवस्थाय नं
 च्वन्हयाना वना च्वंच्वनी, थनंलिपा हानं इमिगु जीवन
 गबलें नं क्वहचंगु थासे लाःवनीमखु, सुगती इमिगु
 जीवनयागु उत्पत्ति ज्वीगु जूयानिंतिं इमित लाभ हे जुया
 च्वंच्वनी, गबले नं इमिसं परिहानी फये मालीमखु ।
 उकिं अधिशील शिक्षां युक्त ज्वीक सद्धर्म श्रवण याये
 खनीगु इमिगु निंतिं तःधंगु लाभ खः, सद्धर्म श्रवण याये
 मखनीगु व उपासक उपासिकापिनिगु निंतिं तःधंगु हानी
 खः । छाय्ले धाःगु बखते उकिं याना स्वंगूगु परिहानिं
 चिला वने मखना, स्वंगूगु लाभं वञ्चित जुया इमिसं
 बांलाक थःपिन्त उपकार याये फैमखुगु जूयानिंतिं खः ।

अथे स्वंगूगु शिक्षायात प्राप्त याना कायेफैगु
 कथं, स्वंगूगु गुणाङ्ग दइकथं, अपरिहानीय क्षेत्रे वनेगु खः
 धैगु जूसा उपासक उपासिकापिसं छु नं यायमाःगु दुले
 धाःसा अधिशील शिक्षायात सीका सयेका यंके माःगु दु
 आचरण याना यंके माःगु दु । उकथं याना यंकेगु
 अवस्थाय वसपोल सयादोनं वरावर दोहरेयाना धया
 बिज्याना च्वनीगु शब्द कथं भीगु शारीरिक कृयाकलाप
 नं च्वन्हचाई, वाचसिक कृयाकलाप नं च्वन्हचाई, भीपिं

सभ्यपिं ज्वी, सुसभ्यपिं ज्वी, सुसंस्कृतपिं ज्वी । उलिजक मखुसे व हे शीलयात बःक्या सुगती वनीगु जक मखुकि निर्वाण तक नं लाभ याना कायगु अवसर भीत प्राप्त ज्वीगु लाभ दैगु जुया च्वंच्वन । व लाभं भीपिं वञ्चित ज्वीका च्वंच्वने मज्यू ।

गुपिं व्यक्तिपिंके अधिशील शिक्षा धैगु दैमखु व अधिशील शिक्षा धैगु सदाचारयागु शिक्षा मदुपिं व्यक्तिपिंके मनस्थितियात च्वन्हचाकेमाः सभ्य यायेमाः धैगु भावना नं दैमखु । उकिं अधिचित्त शिक्षा नं इमिसं प्राप्त याना काये फैमखु । गुपिं व्यक्तिपिंके अधिचित्त शिक्षा दैमखु, उपिं व्यक्तिपिंके अधिप्रज्ञा शिक्षा धका क्लेशयात छेदन भेदन याय्फुगु कथंयागु शिक्षा नं दैमखु । उकथं इपिं परिहानी जक ज्वीका च्वंच्वने माली । गुपिं व्यक्तिपिंके अधिशील शिक्षा दया च्वंच्वनीगु खः व अधिशील शिक्षायागु पाखेंयाना थःगु चरित्र सुधार जुयावना च्वंच्वनीगु व थःगु जीवन च्वन्हचाना वना च्वंच्वनीगु खनीगु अवस्थाय् छसिकथं इमिके श्रद्धा बृद्धि जुयावइ । श्रद्धा बृद्धि जूलिसे धर्मयागु गुगु आस्था खः विश्वास खः व भनभन इमिके क्वातुया वनी । उकिंयाना इमिसं थःगु चित्तयात संयम यायेफैगु कथंयागु अधिचित्त शिक्षां थःगु क्लेशधर्म तय्त मदेका छवेफैगु अधिप्रज्ञा शिक्षायात नं बृद्धियाना यंकेगु क्षमता बृद्धि जुजुं वनी । थुकथं अधिचित्त अधिप्रज्ञाया शिक्षायात गुलि गुलि इमिसं अभ्यास यानायंकी उलि उलि हे इमिगु जीवन यैपुसेच्वंगु जीवन, गौरवनीयगु जीवन, सम्माननीयगु

जीवन जुया वनीगु खंयात महसूस याना, गबले थुकथं थःपिं धर्मे प्रतिष्ठित जुया धर्मयागु महत्व सीका वनेसःपिं ज्वीगु खः व धर्मयात योपिं व्यक्तिपिनिगु प्रति चाहे इपिं स्थविरपिं ज्वीमा, चाहे इपिं मध्यस्थपिं भिक्षुपिं ज्वीमा, चाहे इपिं नवकपिं भिक्षुपिं हे ज्वीमा इपिं भिक्षुपिनिगु प्रति इमिके श्रद्धा आस्था विश्वास भन भन ब्वलना वना इमित आदर गौरव तयसःपिं, इमिगु शिक्षायात बांलाक न्यनेसःपिं नं जुया जीवनस्तरयात च्वन्हचाका यनेफुपिं ज्वीगु जूयानितिं इमित अपरिहानी ज्वीगु जुया च्वंच्वन ।

उकियागु अःखःकथं भीसं बिचाःयाना यंकेगु अवस्थाय् उकथं मयाःपिं व्यक्तिपिन्त थःके उत्पत्ति ज्वीफूगु छुं हे क्लेशतयत चीका छ्वयेगु माध्यम मदैगु जूयानितिं इमिसं श्रद्धा नं दयेका काये फैमखु । सही कथंयागु श्रद्धा मन्त धायेवं व श्रद्धा मदुपिं व्यक्तिपिसं स्थविर भिक्षुपिं नवक भिक्षुपिं मध्यस्थपिं भिक्षुपिनिगु प्रति आदर गौरव तया इमिगु प्रति श्रद्धा तयेमाः धैगु खंयात नं लोमंका छ्वयया थःत परिहानी ज्वीका च्वंच्वनी ।

थुकथं परिहानी व लाभया बिचाः याना यंका विभिन्न प्रकारयागु थ्व अमूल्यगु शिक्षायात लाभ यानाकया भिक्षुपिनिगु प्रति नं सहीकथं श्रद्धा तयेफैगु ज्या यायेफैगु जुल । उकथं उपासक उपासिकापिं न्हचांवने फत धाःसा इमित लाभ ज्वी, इपिं हानिं बचेजुया इमित अपरिहानी ज्वीगु कथंयागु धर्मत प्राप्त ज्वीगु जुया च्वन । उकथं याना वनेगु इमिगु कर्तव्य

जुया च्वन, उपासक उपासिकापिनिगु लक्ष जुया च्वन
धैगु खं वसपोल सयादोनं आज्ञा दयेका विज्यात ।

गुलिनं अपरिहानीयागु अङ्ग प्रत्यङ्गत खः, व अङ्ग
प्रत्यङ्गत पूमवंकल धायेवं परिहानी ज्वीगु व अङ्ग प्रत्यङ्गं
पूर्वका यंके फत धायेवं अपरिहानी ज्वीगु खंयात
विचाःयाना यंके फयेकेमाः । सयादोनं धैबिज्यागु खं
फुकं धया च्वंच्वनेगु बखते समयं भ्यावेज्वीथें मचों ।
उकिं छोटकरिं जक थन छलपोलपिन्त कनेत्यना ।

गुपिं व्यक्तिपिंके धात्थेंगु श्रद्धा उत्पत्ति ज्वीमखु,
क्वात्तुसेच्वंगु धिसिधाःगु ज्ञानं खंका उत्पत्ति ज्वीमाःगु
श्रद्धा मदुपिं व्यक्तिपिसं श्रद्धां स्वयेमाःगु श्रद्धा दृष्टितया
यायेमाःगु ज्या खं याय् फैमखु । उपदेश इत्यादि न्यनेगु
निंतिं विहार इत्यादी वनीगु अवस्थाय् नं अन वना थःमं
छु खंयात दयेका तयेमाःगु खः, गुगु थःगु निंतिं
महत्त्वपूर्णं ज्वीगु खः, उगु क्षेत्रे इपिं व्यक्तिपिंके दृष्टि
दैमखु । अथे थःके क्वात्तुसेच्वंगु श्रद्धा मदुगु कारणं
याना, ज्ञानं युक्तगु श्रद्धा मदुगु कारणं याना, इपिं
छिद्रान्वेपी जुया च्वंच्वनी । गन२ भूल चूक दु, गन२
द्वंका तैतःगु दु, गन२ उपहास याय्थाये दु, गन२
आलोचना याय्थाये दु, उजागु खंयात जक इमिसं माला
जुया च्वंच्वनी । हो ताः जक स्वया जुया च्वंच्वनी ।
छु धाये थाय् दुगु गिजेयायेथाय् दुगु उजोगु खंयं जक
दृष्टि तयाच्वनी । उपदेश न्यंसां नं व उपदेशं छु ज्ञां
ज्वनेगु खः, उकियात महत्त्व मब्यूसे उके दोष मालेगु
छु दु व जक स्वया इमिसं उपदेश न्यना जुयाच्वनी ।

उपदेशपाखें सही ज्ञान कायेगु स्वैमखु । व उमिगुनितिं परिहानी खः । अथे मखुसे धात्थें हे क्वात्तुसेच्चंगु प्रज्ञा दयेका ज्ञानं युक्तगु श्रद्धा दयका उपदेशयात नं सही सलामत कथं न्यना उकियागु पाखें ज्ञां कया व उपदेशयात थःमं धारण याये फैगु कथं याना यंकल धाःसा उपिं व्यक्तिपिन्त आपालं उन्नति ज्वीगु जुया च्वंच्वन । थ्व हे खंयात विस्तृत रुपं वसपोल सयादोनं लिपायागु शनिबारय् आज्ञा दयेका बिज्याये धका धैबिज्यागु दु । उकिं जिं अपो विस्तृत यानाच्वने मखुत, समय यक्व अभाव ज्वीधुंकूगु जुया उपदेश थनंतुं क्वचायेके त्यना ।

साधु

साधु

साधु

Dhamma.Digital

फरवरी २५ तारीख

थौ आपालं धैथें उपदेशया समय लिपा लात । भाय् हिलीमह व्यक्तियात काःवनेगु लिपा लानाच्वंगुलिं उकथं जूगु थेंचों । थुजागु ज्या खंयं आधाघण्टा लिपा लाइगु धैगु भीतः हानी जूवनीगु जूयानितिं न्हचवः यायेमाःगु ज्या खंयात न्हचवः हे याये फयेकेगु याये सयेकेगु आवश्यक दु । शासनिक कृयाकलापय् ढीला सुस्ति ज्वीवं उपदेशे हानी ज्वीयो । उकिया नितिं लिपा लिपायात होश तया ज्या यायेगु आवश्यक धैगु खं सयादोनं आज्ञा दयका विज्यात ।

वंगु शनिबारे छलपोलपिन्त “अंगुत्तर निकाय सत्तक निपात” निगूगु परिहानीय उपदेश, उपासक परिहानीय सुत्त धका गुगु उल्लेख जुयाच्वंगु सूत्र खः व सूत्रयात वःकया उपासक उपासिका जुया च्वंच्वंपिं गुकथं बुद्धशासनिक दृष्टिकोणं हानी ज्वीका च्वंच्वनीगु खः, छुं अङ्गत मन्त धायेवं इपिं बेफाइदा ज्वीका च्वनेमाःपिं ज्वीगु खः, व खंयात थःधितिया रुपे समागम जुया च्वंच्वंपिं उपासक उपासिकापिन्त सीकेबिया उकथं हानी ज्वीका च्वनेम्वाक, परिहानी ज्वीका च्वनेम्वाक, उन्नति व बृद्धि यायेफैगु कथं अपरिहानीय ज्वीगु धर्मयात नापं कया परिहानी ज्वीगु थ्व थ्व कारणं खः, अपरिहानी ज्वीगु थ्व थ्व कारणं खःधका उगु विषययात कृष्णपक्ष व शुक्लपक्ष छुटेयायेथें छुटेयाना कना यंका च्वंच्वनागु खः, व उपदेश फोमचाःनि । अथे जूयानितिं

थौ व हे उपदेशयात स्वाका कना यंकेत्यना धैगु खं वसपोल सयादोनं आज्ञा दयेका विज्यात ।

वंगु शनिबारयागु उपदेशलिसे थौयागु उपदेश स्वापू तयेया नितिं वंगु शनिबारे गुगु छलपोलपिन्त स्पष्टिकरण सहित व्याख्या याना कना वयागु उपासक उपासिकापिं परिहानी ज्वीगु प्यंगू कारण, उपासक उपासिकापिं वृद्धि ज्वीगु प्यंगू कारण संक्षिप्त कथं थन न्हयथनेगु आवश्यक ज्वीगु जुयाच्चंच्वन । उकियानितिं वसपोल सयादोनं वंगु शनिबारयागु उपदेशयात हे संक्षिप्त कथं दोहरेयाना कना विज्याना च्वंच्वंगु खः । अथे दोहरे याःसा तिनि हे जक भीसं नं लुमंका तये फ़ैगु जुया च्वंच्वन, मखु धैगुजुसा कने धुंकल सिधल फुककं फच्छ्या का धयाथें जूवनीगु जुल ।

प्यंगू प्रकारयागु परिहानी ज्वीगु अङ्ग छुले धाःगु बखते दकसिबे न्हापांगु अङ्ग “भिक्षु अदस्सना” खः । थःपिनिगु शारीरिक, वाचसिक, व मानसिक क्रिया कलाप शुद्ध स्वच्छ व उच्चकोटी थ्यनीगु कथं उपिं क्रियाकलापतयत बांलाक पालन याना विज्याये धुंकपिं, विज्याना च्वंच्वपिं भिक्षु श्रमणपिंगु दर्शन मयायेगु, दर्शनया अभाव जुया च्वंच्वनीगु, दहे दःसां नं दर्शन मयाइगु, उपासक उपासिकापिनि हानी ज्वीगु, इमितः बेफाइदा ज्वीगुया कारण खः । अथे मखुसे उजापिं संयमीपिं भिक्षु श्रमणपिंनिगु दर्शन प्राप्त जुल धाःसा इपिं उपासक उपासिकापिन्त अपरिहानी धका फाइदा हे

ज्वीगु जुया च्वंच्वन, इमिगु उन्नति, वृद्धि हे ज्वीगु जुयाच्वंच्वन ।

निगूगु परिहानी कथं भिक्षु श्रमणपिनिगु दर्शन प्राप्त ज्वीगु अवस्थाय वसपोलपिसं उपासक उपासिकापिन्त सुथालाके, गतिलाके, इमित फाइदा वी, इमिगु जीवन उद्धार याये धका सद्भावनायागु दृष्टि तथा कना विज्याइगु वसपोल तथागतयागु सद्धर्म धैगु सत्पुरुषपिसं प्रशंसा याना तैतःगु गुगु धर्म खः, थुगु जीवनयात नं कल्याण ज्वीके फूगु, लिपायागु जीवनयात नं आधार भरोसा ज्वी फूगु, थःगु मनस्थितियात उच्चकोटी थ्यंका वीगु उगु सद्धर्म श्रवण यायेगुली उपिं उपासक उपासिकापिनिगु चाहना मन्त, दिलचस्पी मन्त, उलिजक मखु व सद्धर्मयात श्रवण नं यायेगु स्वभाव इमिके मन्त धाःसा व उपासक उपासिकापिनिगु निरितिं परिहानी ज्वीगुया कारण खः । उपासक उपासिकापिं लाभं वञ्चित ज्वीका, बेफाइदा ज्वीका च्वंच्वने माली । तर अथे मखुसे गबले उपासक उपासिकापिसं श्रद्धापूर्वक भिक्षुपिसं कना विज्याइगु सद्धर्मयात श्रवण याइगु खः, सद्धर्मयात श्रवण याना व अनुसारं थःगु जीवनयात न्हचाका वना च्वंच्वनीगु खः, छचला वना च्वंच्वनीगु खः, सद्धर्म अनुरूप ज्वीक ज्या याना वना च्वंच्वनीगु खः । उगु हालते उपिं उपासक उपासिकापिन्त लाभ ज्वी, अपरिहानी ज्वी, फाइदा ज्वी, इमिगु उन्नति ज्वी, वृद्धि ज्वी, विकाश ज्वी । थ्व निगूगु परिहानी व अपरिहानी ज्वीगुया कारणत जुया च्वंच्वन । उकथं

सद्धर्मयात श्रवण यायेधुंका थःके दयेके माःगु उच्चकोटी
थ्यना च्वंच्वंगु गुगु शील आचरण खः, सदाचारयागु
शिक्षा खः, व सदाचारयागु शिक्षायात नं इपिं उपासक
उपासिकापिसं पालन याना यंके फयेकेमाःगु जुया
च्वंच्वन । अथे पालन मयात, उच्चकोटी थ्यनीगु
कथंयागु शारीरिक ज्या खंत इमिके मन्त, वाचसिक
ज्या खंत इमिके मन्त धासा इपिं उपासक
उपासिकापिन्त परिहानी हे ज्वी अले हानं लाभ
इत्यादियागु आशा कया मेपिसं प्रशंसा याका
च्वनेयानितिं जक धका यदि देखावति पहलं शील
गुणधर्मे पालन याःथें याःथें च्वंक व्यवहार याना
जुयाच्वन धाःसा व नं उपासक उपासिकापिनिगु नितिं
परिहानीया कारण खः ।

उकिं अधिशील शिक्षायात स्यना मकायेगु, सयेका
मकायेगु, व अनुसारं व शिक्षाय मच्वनेगु हे परिहानीया
कारण खःसा उकियात हे अःखतं प्वीका यंका
लाभयानितिं मखु, नांदकेया नितिं मखु, मेपिसं प्रशंसा
याका च्वनेयानितिं मखु, थःगु जीवनयात क्लेशं
मुक्तयाना निर्वाण अभिमुखी जुया निर्वाण थ्यंकेया नितिं
हे जिमिसं थ्व शील गुणधर्मया आचरण याना
च्वंच्वनागु खः मेता कारणं मखु धका धात्थें हे
उच्चकोटीयागु मनोभावना न्हचचीका, शील सदाचार
गुणं सम्पन्न जुया वनाच्वंच्वन धाःसा, उगु शिक्षायात
धारण याना वनाच्वंच्वन धाःसा, इपिं शिक्षायात धारण
याना च्वंच्वनीपिं उपासक उपासिकापिनिगु अभिवृद्धि हे

ज्वी, परिहानी मखु । थुकथं स्वंगूगु परिहानी व अपरिहानी ज्वीगुया कारण नं वसपोल सयादोनं उखुनुयागु शनिबारे आज्ञा दयेका बिज्यागु जुल ।

अनंलिपा प्यंगूगु अङ्ग कथं उपासक उपासिका जुया च्वंच्वनीपिसं चाहे स्थविर, चाहे व मध्यस्थ, चाहे नकतिनि नकतिनि जूपिं न्हून्हूपिं नवक भिक्षुपिं थज्वीव्यु, इमिगु प्रति गुगु आस्था व विश्वास तथा व्यवहार यायेमाःगु खः, इमिके दुगु दों बिदों जक ल्याःचाः याना मचोंसे इमिगु गुणयात नं स्मरण यायेफैगु खः, स्मरण याय् ज्युगु उगु उगु गुणयात स्मरण याना स्थविर, मध्यम, नवक भिक्षुपिनिगु प्रति सही कथं व्यवहार याना वनेफत धाःसा इमित अपरिहानी जुया च्वनी । उकथं मज्जो पलाःचापतिकं पलाःचापतिकं इमिसं खालि दों जक माला छेकिं जक तैगु कथं व्यवहार याना यंकल धाःसा व उपासक उपासिकापिनिगु नितिं परिहानीया कारण खः । इमित बेफाइदा ज्वीगुया कारण खः ।

थुकथं थ्व प्यंगू प्रकारयागु अङ्ग उपासक उपासिकापिनि परिहानी ज्वीगु व अपरिहानी ज्वीगु कारण जुयाच्वंगु खं वसपोल सयादोनं बांलाक व्यक्तयाना उखुनु कना बिज्याये धुंकुगु जुया च्वन । थौ हानं स्वाकेत्यंगु उपदेश लिसे स्वापू तथा छलपोलपिन्त वनेधुंकुगु खं नं लुमंका बीयानितिं थ्व संक्षिप्तं दोहरे जुया च्वंच्वंगु जुल ।

उपासक उपासिकापिनि परिहानी ज्वीगु न्यागूगु कारणय् उपदेश न्यनीगु अवस्थाय् उपासक उपासिकापिसं

गुकथं न्यनेमाः धैगु खं व्यक्तयाना तैतःगु दु । थ्व
 शासनय् दुने अथवा थ्व बुद्धोपदेशय् दुने धात्थे धात्थे
 शासनयागु प्रति आस्थातया विश्वासतया शासनयागु
 उन्नति अभिबृद्धिया नितिं धका थःगु जीवनपाना
 शासनया सेवा याना च्वंच्वपिं धात्थेयापिं भिक्षुपिं धैपिं दु
 । वसपोल तथागतं कना बिज्याना तैतःगु सद्धर्म धैगु
 उपदेशयात रक्षा यायेमाःगुया कारणं याना व
 उपदेशयात नं तोमफीक वसपोल तथागतं उपदेश याना
 थका बिज्यागु अनुरूप वसपोल तथागतया परिनिर्वाणं
 लिपा वसपोलया श्रावक शिष्य इपिं भिक्षुपिसं उगु
 उपदेशयात तंका छ्वेमज्यू न्हंका छ्वेमज्यू लोप
 यायेमज्यू सुरक्षा याना तयेमाः स्थिर याना तयेमा,
 शुद्धरूपं दयेका तयेमाःधैगु शुद्धगु भावना न्हचोने
 न्हचचीका प्रथमसंगायन इत्यादि संगायन आरुढ याना
 वसपोलयागु उपदेशयात स्वंगू पिटकया रूपे, न्यागू
 निकाय आदिया रूपे संकलन याना थका बिज्याःगु दु ।
 व उपदेशया संकलित स्वरूप गुकियात थौकन्हे भीसं
 त्रिपिटक धका नं न्यना च्वंच्वनागु दु, न्यागू निकाय दु
 धका नं न्यना च्वंच्वनागु दु, उगु त्रिपिटक धाःगु
 वसपोलयागु सत्तुपदेशयात अध्ययन यायेगु, चिन्तन
 मनन यायेगु, उकियात रक्षा यायेया नितिं व उपदेशयात
 फूचाः कथं अध्ययन यायेगु, परियत्तियागु ज्या,
 परियत्तियागु अभिभार क्वबिया शासनयात तिबःबिया
 बिज्याना च्वंच्वपिं धात्थेयापिं भिक्षुपिं धैपिं दु । थःपिसं
 गुगु उपदेशयात अध्ययन याःगु खः व उपदेश अनुसारं

ज्यायु लुचला अथवा कार्यान्वयन याना यंकाच्चंपिं दु ।
परियत्तियात कार्यान्वयन यायेगु धैगु हे प्रतिपत्ति धैगु
आचरणयात दयेका च्वंच्वनेगुयात धाःगु खः । व
आचरणं थःपिं युक्त जुया, व आचरणयात थःके दयेका,
शीलगुण समाधिगुण प्रज्ञागुणं सम्पन्न जुया शासनयागु
अभिभार कुबिया च्वंच्वंपिं प्रतिपत्ति शासन भारवाहक
जुया च्वंच्वंपिं धात्थेपिं भिक्षुपिं नं ध्व शासने दु, ध्व
बुद्धर्मं दु, ध्व बुद्धोपदेशे दुने दया च्वंच्वंगु दु ।
वसपोल वसपोलपिसं उकथं शासनयागु अभिभार कुबिया
भिक्षुसंघपिसं शासनयात थौतक न्हचाका हया विमज्याःगु
जूसा भीसं आः सद्धर्म धका न्यना च्वंच्वनागु गुगु
उपदेश खः व उपदेश न्यनेगु भाग्यं भीपिं तापाका
च्वने मालीगु खः । वसपोलपिनिगु सत्प्रयासं याना हे
थौया अद्यापि व सद्धर्म धैगु उपदेशयात भीसं न्यने
खना च्वंच्वन, न्हाय्पने सिच्चुसेच्वंक दुद्धवये खना
च्वंच्वन । वसपोलपिसं उलि कुतः याना बार बार
संगायन याना, वया च्वनीगु विभिन्न प्रकारयागु भय
उपद्रवयात ल्याःचाः मतःसे थःगु जीवन समेतं पाना ध्व
सद्धर्मयात रक्षा याना बिया आतक न्हचाका तया
विमज्याःगु जूसा कपाः तच्छचासां नं ध्व सद्धर्म थौ
भीसं थथे याउंक च्वना न्यने खनीगु सम्भावना मदु ।
उकें उजापिं भिक्षुसंघपिं ध्व शासने दुने धात्थे धात्थे हे
दया च्वंच्वंगु दु । वसपोलपिसं थःमं सीका बिज्याःगु
अनुसारं, थःमं आचरण याना बिज्याःगु अनुसारं थःके
दुगु ज्ञानयात थःके हे जक सीमित याना तैविमज्याःसे

व ज्ञानयात थःगु सम्पर्के वया च्वंच्वंपि उपासक
उपासिकापिन्त थःमं फुथें, थःमं स्यूथें, थःमं चाःथें, थःमं
खंथें उपदेश बिया स्यने कने याना बिज्याना च्वंच्वनीगु
खः । थः उपासक उपासिका धायेका च्वंच्वंपि नं शील,
समाधिं, प्रज्ञां सम्पन्नपिं ज्वीमाः धका उपासक
उपासिकापिन्त नं शील समाधि प्रज्ञां सम्पन्न ज्वीका
धात्थेंगु शुद्धगु पवित्रगु स्वच्छगु श्रद्धा दयेका वीयानितिं
वसपोलपिसं कोशिस याना बिज्याना च्वंच्वनीगु खः ।
वथेंतु संवेग उत्पत्ति यायेमाःगु क्षेत्र्य उपासक
उपासिकापिं धात्थें धात्थें हे संवेग उत्पत्ति याय्सःपिं नं
ज्वीमाः धका व धर्मसंवेग उत्पत्ति याय् फयेकेगु लंपु नं
वसपोलपिसं क्यना बिज्याना च्वंच्वनीगु खः । अथे क्यने
माःयानितिं हे वसपोलपिसं थःपिं शासनया भार कुबिया
च्वंच्वंपिं जूगु अनुसारं व भार कुबिया तैतःगु यात
थःके जक सीमित याना मतःसे कुबिया च्वंच्वंगु भारं
गुगु सार पिहांवया च्वंच्वनीगु खः व सारयात उपदेशया
रुपे उपासक उपासिकापिन्त कना बिज्याना च्वंच्वनीगु
जुया च्वंच्वन ।

उकथं वसपोलपिसं सद्भावना तया सहिष्णुता
तया थःथःपिनि उपासक उपासिकापिनि प्रति दया तया
माया तया करुणा तया कना बिज्याना च्वंच्वनीगु
उपदेशयात यदि उपासक उपासिका जुया च्वंच्वंपिं
व्यक्तिपिसं उपदेश न्यनेगु कथं मखुसे उपदेश कना
च्वंच्वंगुली गन्थाय् दोषारोपण यायेगु हो प्वाः दु, व हो
प्वाः जक माःजुया, गन्थाय् लाक निन्दा यायेथाय् दु,

गन्थाय् लाक उपहास यायेगु थाय् दु, गन्थाय् लाक चो ज्वना थाथामथा यायेगु थाय् दु, गन्थाय् लाक कुंखिनेथाय् दु व माला माला उपदेश न्यना च्वंच्वन धा:सा इपिं व उपदेश न्यना च्वंच्वंपिं उपासक उपासिकापिं छु चित्ततया उपदेश न्यना च्वंच्वंपिं जुइ ले ? “उपारम्भचित्तो धम्मं सुणाति” रन्ध गवेसी हं । “रन्ध गवेसी” धैगु कर्पिगु गुणयात हे खंकेगु दृष्टिं, खनीगु दृष्टिं, उपदेश न्यनीमखु । गन्थाय् लाक व व्यक्तियागु, व उपदेश कना च्वंच्वंम्ह व्यक्तियागु अवगुणया हो खनेदैगु खः प्वाः खनेदैगु खः, व प्वाः खंकेगु नितिं हो प्वाः माला माला उपदेश न्यना च्वंच्वगुयात धा:गु खः । उकथं उपदेश न्यना च्वंच्वनीपिं उपासक उपासिकापिं जुल धा:सा इमिसं थःत लाभ दयेका मच्चं । थःत फाइदा दयेका मच्चं । थःत उन्नति ज्वीके यःगु कारण प्राप्त याना मच्चं । उपिं उपासक उपासिकापिसं थःत परिहानी ज्वीका च्वंच्वंगु दु । थःत बेफाईदा ज्वीका च्वंच्वंगु दु ।

अथे मखुसे यदि व उपासक उपासिकापिसं व्यक्तियागु ख्वापाः मसोसे व व्यक्तियागु दुने छु दु धैगु गुणयात खंके फैगुकथं उपदेश न्यनेफूगु जूसा, उपदेश न्यनेफत धा:सा उकिंयाना व उपासक उपासिकापिन्त यक्व यक्व हे लाभ ज्वीगु जुया च्वंच्वन । अपरिहानी ज्वीगु जुया च्वंच्वन । खनंखः वसपोल सयादोनं धैविज्यात, साधारण व्यक्तिपिंके भगवान बुद्धला वासना सहितं क्लेशयात मदयेका विज्याम्ह जूयानितिं

वसपोलयाके भ्रीसं कुंख्यने फैगु छुं दों विदों मदया
 च्वने धुंकल । तर क्लेश दया च्वंच्वन तिनिपिं, छुं गथें
 जुया क्लेश हे मदया वंपिं जूसां तबिनं न्हापा
 न्हापायागु जन्म जन्म पतिकंयागु बानि ल्यना च्वंच्वंपिं
 गुकियात वासना धका धाइगु खः, क्वात्तुसे च्वंगु, म्हुनां
 म्हुइ मफयेक ल्यना च्वंच्वंगु संस्कार दुपिं जुल धाःसा
 अथवा धाय्नु न्हापा न्हापा क्लेशं उन्मुक्त मजूनिगु
 अवस्थाय् जन्म जन्म पतिकं अभिमानी जुयावःम्ह व्यक्ति
 जुल धाःसा थुगु जन्मय् अरहन्त हे जुया विज्याःसां
 तबिनं व व्यक्तियाके पुलांगु संस्कार पुलांगु वासना
 दयाच्वंच्वनीगु जूयानितिं पिनें स्वयेगु बखते साव हे
 अभिमानी पहः नं खनेदया च्वंच्वने फु । गुलिं गुलिं
 छाकक ब्वःबिया वःपिं, ब्वःबीगु बानी दुपिं जुल धाःसा
 व बानी इमिके ल्यना च्वंच्वनेयः । उकिं गबलें गबलें
 उपासक उपासिकापिं लिसे व्यवहार याइगु बखते
 अरहन्त हे जूसां छाकक छाकक न्वायेयःगु बानी,
 ब्वःबीयोगु बानी, हालेयःगु बानी इमिके दया च्वंच्वने
 फु । अथे दया च्वंच्वंगुयात जक कया, दुने गजोम्ह
 व्यक्ति खः धैगुयात च्यूताः मकासे व पिनेयागु पहचह
 कथं जकं व व्यक्तियात उपहास यात, निन्दा यात, व
 व्यक्तियात क्वथुनेगु स्वल, व व्यक्तियात निगित खन,
 दोष मालेगु कथं जक व व्यक्तियात स्वल धाःसा उकिं
 याना उपासक उपासिकापिन्त परिहानी ज्वीगु
 जुयाच्वंच्वन । उकिं बेफाइदा ज्वीगु जुया च्वंच्वन ।
 अथे जूयानितिं धर्म न्यनेगु अवस्थाय् थ्व उपदेशं, थ्व

धर्म जिमित गुलि गथे फाइदा ज्वीगु खः, गुलि गथे
 उपकार ज्वीगु दु, व खंयात थुइका रीका थुजोगु कथं
 जिमित उपदेश विया विज्याइम्ह ध्वसपोलयागु गुण
 जिमिगु नितिं भतिचा मखु, स्वल्प मखु, ध्वसपोलयागु
 पाखें जिमित यक्व यक्व हे ज्ञां वियाच्च्वंगु दु,
 निर्देशन जुया च्वंच्वंगु दु, जिमित लं क्यना च्वंच्वंगु दु,
 मभिगुलिं बचे यायेया नितिं जिमित न्वाना च्वंच्वंगु दु,
 धया नं च्वंच्वंगु दु धका थुकथं गुणयात खंका उपदेश
 न्यनेसःपिं जुल, हो ताः मालाज्वीपिं मखुत धासा व
 उपासक उपासिकापिन्त अपरिहानी जुइगु, उन्नति बूद्धि
 ज्वीगुया कारण उमिसं सञ्चय याना कायेदैगु कायेफैगु
 जुया च्वंच्वन । थथे वसपोल सयादोयागु शब्दानुशब्द
 कथं छगू छगू शब्दयात लित्तुलिना खं कना च्वनेगु
 जूसा मेगु आधाघण्टा भाय् हिलेगु कथं उल्टेयाःसां
 गाइथें मच्चं । तर थुलिं हे सन्तोष तायेका च्वंच्वना,
 समय यक्वं अभाव जूगु जूयानितिं । गबलें गबलें बर्मि
 शब्द छगूयात धात्थें ब्याख्या याना वनेगु बखते यक्व
 यक्व हे ब्याख्या यायेथाय् दु । छलपोलपिसं मनेतै
 सयादोनं छत्वाचा धया विज्याइगु, व भन्तेनं थपाय्हाकः
 याइगु धका । उकथं मखु, जिं यानाच्च्वंच्वनागु भाय्
 हिलेगु ज्यां जि हे सन्तोष मताः । छाय् ? गुकथं
 वसपोलं धर्मया भाव व्यक्त याना विज्याना च्वंच्वंगु खः
 उकियात स्पष्ट याये नितिं बर्मेली शब्दंत छ्चला थःगु
 धारणा सलललं न्हचाका यंका विज्याना च्वंगु दु । व
 फुकंयात जिं शत प्रतिशत बर्मा भाय् हिला पूपूवंक

धर्मया भाव व्यक्त याये फूगु मद्दिनि । स्पष्ट याये
मानिगु खंत गाक्कं ल्यना च्वंगु दु । कया च्वंच्वंगु दु
। छलपोलपिसं स्वेबले जिं गुलिखे गुलिखे बढेचढे याना
कनाच्च्वंथें ताई, उकथं मखु ।

गुपिं व्यक्तिपिसं अथे दों मालेगु स्वभाव दयेका
दोषारोपण यायेगु विचार तथा क्वथुने, उपहास याये,
निन्दा याये धैगु भावना तथा उपदेश न्यनीगु खः, इपिं
व्यक्तिपिसं उपदेशयात उपदेशया रूपे सारकथं ग्रहण
याना कायेगु क्षमता दयेका काये फैमखु । उपदेशया
दुने नं दों जक खंका च्वंच्वनेगु स्वभाव दैगु जुया
च्वंच्वन । थ्व जिगु जीवनया निंतिं धात्थें हे ग्यसुलाःगु
खं खः बाः धका उकथं कायेगुया पलेसाय् उकिया
अःखतं काःवनीगु बखते भगवान बुद्ध कना विज्याना
तैतःगु, भीगु बानि चानियात सुसभ्य ज्वीकीगु, सुसंस्कृत
ज्वीकीगु, सुसंयमित ज्वीकीगु, बांलाक थःत थमं दमन
याये फयेकावीगु उपदेशस व उपदेशयात धात्थें खः
धका ग्रहण यायेगु शक्ति इपिं व्यक्तिपिंके दैमखुगु जुया
च्वंच्वन । व सारगुचीज वस्तुयात छिद्रावेपी मिखां सार
मदुगु, ग्यसुलाःगुयात हे ग्यसु मलाःगु कथं, दुधंगुयात हे
फुसुलुगु कथं खंका च्वंच्वनीगु जुया च्वंच्वन । थःगु
धुगु मनोवृत्तिया कारणं याना । थःगु क्षुद्र मनोवृत्तिया
कारणं याना उकथं सम्बुद्ध शासनयागु प्रति, बुद्धोपदेशया
प्रति दोष माला ज्वीपिं व्यक्तिपिसं लिपा छु याना हइले
? उपदेश कंम्हसिया प्रति नं श्रद्धा तय् फैमखुत, गबले
उपदेश बीम्ह व्यक्तिया प्रति श्रद्धा व आस्था हे मन्त,

उपदेशया प्रति नं श्रद्धा व आस्था इमिसं तंका
 च्वंचनीगु जुया च्वंचन । श्रद्धाया पलेसाय् इमिके
 अश्रद्धा, विश्वासया पलेसाय् अविश्वास, सही धारणाया
 पलेसाय् मिथ्या धारणा दयका च्वंचनी । अनं लिपा
 इमिसं छु याःज्वी ? अले हानं मेमेपिं गुरु धाःपिं
 माःज्वी हं, मेमेपिं शरण कायेबहपिं माःज्वी ।
 मनुष्यपिन्त छुंनछुं आधार भरोसा ला मा हे माः बिना
 आधार भरोसां च्वने फूगु ला ख हे मखु, अले आधार
 भरोसा माःज्वीगु बखते थःगु मिथ्या धारणा अनुसारं
 थःगु मिथ्यादृष्टि अनुसारं, दर्शन अनुसारं इमिसं
 मालाःज्वीगु आधार भरोसा नं मिथ्या हे जूवनीगु जुया
 च्वंचन । मेपिनिगु हाहाले जक लगेजुया गन यक्व
 भुजिं भुन अन हे थः नं भुवनेगु पहः दुपिं जुया
 च्वनीगु जुल । अथे मनुत ग्वाग्वा मुनाच्चंगु थाय् नं
 वामलाईला कानु भी नं अन हे वनेगु धका अले द्रंक
 द्रंक इमिसं आधार भरोसा काःज्वीगु जुया च्वंचन ।
 स्वैतः दक्षिणा वीमाली धका सोज्वीगु जुया च्वंचन ।
 दक्षिणा वी वहःम्ह व्यक्ति सु ज्वी धका माःज्वीगु जुया
 च्वंचन । स्वैत गौरव तये स्वैत गौरव तये, स्वैत
 सम्मान याये, स्वैत सम्मान याये, स्वैत सम्मानयाःसा
 गाक्क पोःचीदै धैगु भावना नं इमिके दयावैगु जुया
 च्वंचन । अले गन गन गाक्क पोःचीदैथें चों अन अन
 ब्भंजुया ज्वी हं । उकिं गबलें इपिं बिष्णु भगवान
 धका बिष्णु भगवानयाथाय् ध्यनाच्चंसा गबलें शिव
 भगवानयाथाय् थ्यनी, गबलें शिव भगवानयाथाय्

ध्यनाच्चंसा गबलें ब्रह्मा भगवानयाथाय् ध्यना च्वनी हं,
 गबलें ब्रह्मा भगवानयाथाय् ध्यनाच्चंसा गबलें गबलें
 काली भगवतीयाथाय् नं ध्यना च्वंच्वनी । खःनि इपिं
 जुया च्वंगुला अथे हे नि । खःथाय् लाःलाले ? धाःगु
 बखते खःथाय् लाःमवं । गबलें भगवती लासा गबलें
 भगवानयाथाय् ध्यना च्वंच्वनीगु, उकथं इपिं भीपिं
 गुलितक भ्रमे लावना च्वंच्वनीगु खः ? उकिंयाना थःत
 गुलि हानी जूवना च्वंच्वनीगु खः ? व खुगूगु उपासक
 उपासिकापिनिगु परिहानीया कारणरूपे वसपोल तथागतं
 आज्ञा दयेका तैबिज्यागु खः । “इतो बहिद्धा दक्खिणेय्यं
 गवेसति” । थ्व धात्थें हे परिशुद्धगु बुद्धशासनयात छखे
 वाना गन वंसा दक्षिणा काइपिं दै धका माःजुया
 च्वंच्वनीगु जुल । तर दक्षिणा धाःगु थन पाय्मो कायेगु
 बीगुयात जक धाःगु मखु, वैत माने याःसा जितः
 ग्वाच्च दै धका माने याःज्वीगुयात नं धया तैतःगु खः
 । खतु संघगुणय् नं दक्खिणेय्यं धैगु संघगुण दु उकी
 नं गुम्ह व्यक्तियात थःमं आधार भरोसा काःवंसा थः
 धात्थें हे उत्तमगु स्थिती ध्यनी, उच्चकोटी थ्यंकः वनेफै,
 थःगु उन्नति बृद्धि ज्वी, व उन्नति बृद्धि ज्वीकाबीम्ह
 सत्कार सम्मान पूर्वक तया दान प्रदान यात ग्रहण
 यायेगु योग्यम्ह व क्षमता दुम्ह व्यक्तियात दाक्षिणेय्य
 धका धैतःगु खः । तर गुगु परिहानी कथं कैतःगु पत्ती
 दाक्षिणेय्य खः व बुद्धशासनय् दुने च्वनाआर्य उत्तम
 श्रेष्ठत्वय् थ्यंका निर्वाण कामी दातापिन्त निर्वाणे
 थ्यंका बी फयेक शरणस्थल जुयाच्चंगु दाक्षिणेय्य मखुगु

जुयाच्चन । द्वंगु चक्रे थ्यंकःवनीगु कथं व्यक्त
यानातैतःगु दाक्षिण्येय्य जुया च्वच्चन ।

अथे मखुसे गुपिं उपासक उपासिकापिके धात्थें
हे थःगु जीवनयात सुसंस्कृत यायेमास्ते वः, सुसभ्य याये
मास्तेवः, थःके दुगु जंगली पनयात हटेयाये मास्तेवः व
जंगलीपनयात तोता कोमलपिं स्निग्धपिं, धात्थें नाईसे
छाईसे च्वपिं, तस्सकं हे सुसंयमीपिं ज्वीमास्तेवः इमिसं
धर्मयागु सारयात थ्वीका “आःतिनि जिमिसं धात्थें सारगु
धर्म अनुशासन प्राप्त याना कायेदत्त, थ्व हे अनुसारं
जिमिसं ज्या खं यानावंसा तिनि थ्व हे अनुसारं
थःपिनिगु जीवनयात धालय् याना यंकूसा तिनि धात्थें
जिमिगु शरण थ्व तिनि का धका शरण काःसा तिनि
जिपिं सुथां लाइपिं खः, गति लाइपिं खः, जिपिं भिनीपिं
खः, जिमिगु जीवन प्रशंसनीय ज्वीगु खः, श्रेणी नं
जिमिगु थाहां वनीगु खः, मनू मनूधाय्के दैगु खः” धका
थुकथं वाःचायेका काये फइ । अले इपिं व्यक्तिपिसं व
उपदेशयात गुणात्मक दृष्टि तया सकारात्मक भावं नं
न्यनी । कृयाशील जुया ज्याय् छचलेया नितिं सार
कायेगु कथं न्यनी । सार कया न्यनीपिं इपिं व्यक्तिपिसं
“न इतो बहिद्धा दक्खिण्यं गवेसति” थ्व बुद्ध शासन
अथना भगवान बुद्धयागु सार सन्देशं पिने मेगु
गतिलाःगु सन्देश दये फैमखु धका उकी हे धात्थें
क्वात्तुसे च्वंगु श्रद्धा तया प्रसन्नता वा प्रसन्न भाव हया
विश्वास पूर्वकं हे उकी डटेजुया व सारयात ग्रहण
याना न्हयज्यांवना च्वच्चनी । थुकिया कारणं याना व

उपासक उपासिकापिन्त परिहानी ज्वीमखु । धात्थें सार थूपिं व्यक्तिपिसं गथे भीसं बुद्धपूजा यायेगुली न्हित्थं हे “नत्थि मे सरणं अञ्जं बुद्धो मे सरणं वरं” धका ब्वना च्वंच्वना वहे अनुरुप ज्या याना यंका च्वनी । थ्व गुलितक सार्थक जू व भीसं वाःचायेकेमाःगु खं जुया च्वंच्वन । वथेंतुं धर्मयागु गुण लुमंकेगु अवस्थाय नं भीसं अथे हे धया च्वंच्वनागु दु, संघपिनिगु गुण लुमंकेगु क्षेत्रे नं अथे हे भीसं “नत्थि मे सरणं अञ्जं संघो मे सरणं वरं” धका ब्वना च्वंच्वनागु दु । बुद्धपूजा चाःह्वीका च्वंच्वनागु दु । तर अर्थनि वर्थ ज्वीका थःपिं नं चाःचाः हिला च्वंसाला मस्यु ।

उकथं सार उपदेशयात सार कथं कया व सारयात “धात्थें हे अमूल्यगु, ग्यसुलाःगु, दुग्गःगु चीज वस्तु जिमिसं दय्का तया तैतैगु दु, थ्व शरण बाहेक, थ्व आधार बाहेक, थ्व भरोसा बाहेक मेगु जिमि भरोसा मदु” धका दृढता पूर्वक ग्रहण याना व अनुसार थःगु जीवनयात ढालेयाना यंकेफत धाःसा धात्थें हे लाभ ज्वीगु खं वसपोल तथागतं आज्ञा दयेका तैतगु जुया च्वंच्वन । उकिं खुगूगु गुण रूप्य उपासक उपासिकापिनि अपरिहानी ज्वीगु लक्षण हे त्रिरत्न बाहेक मेगु मेगु आधार भरोसा माःमज्वीगु खः । सारकथं उपदेश न्यना, व उपदेशयात ज्याय् छचला, क्वात्तुसे च्वंक धात्थें निर्णय याना “थ्व हे जिमिगु आधार खः, जिमिगु भरोसा खः” धका दृढता पूर्वक मग्ग्यासे निर्भिक् जुया सिंह गर्जेजूथें गर्जेज्वी फयेक थःके प्रज्ञा दय्का

कायया नितिं साधारण कथं जक वसपोल तथागतयागु
 धर्मयात सीकां मगाः । भाविता द्वारा हे विशेप याना
 स्मृतिप्रस्थान विपश्यना भावना पूपूर्वक अभ्यास याना
 यंका उकियागुपाखें लुयावःगु अनुभूतियात न्हचोने
 न्हचचीका काये फुसा तिनि हे जक व बुद्धिं उलि
 दृढता पूर्वक धर्मयात स्वीकार याय्फैगु, आस्था तयेफैगु,
 अन्धविश्वासं रहित जुया सम्यक दृष्टिं युक्तगु विश्वास
 तथा धारण यायेफैगु जुया च्वंच्वन । श्रद्धा तयेफैगु
 जुया च्वंच्वन । अथेयानितिं वसपोल बर्मेली स्मरणिका
 समेतं न्हचोने न्हचचीका विज्यागु खः । भी सकसिनं
 भाविता याःसा तिनि क्वातुगु श्रद्धा लुया वै । भी
 सकसिनं भाविता मयाःसा छुनिछु जुयावनी । भाविता
 यायेगु धैगु जथाभावी कथं भाविता याय्गुयात धाःगु
 मखु । धात्थें हे सन्तोषप्रद जुइक “भावनायात जिं
 खना” धका धायेफैगु कथं स्मृतिप्रस्थान विपश्यना
 भावनायात क्वात्तुसे च्वंक भावना याना थःके व धर्म
 दयेका च्वंच्वनेगुयात धाःगु खः । अले तिनि इपिं
 व्यक्तिपिसं क्वात्तुसे च्वंगु श्रद्धा नं व्यक्त यायेफैगु खः।
 मखु धैगु जूसा म्हुतुं जक “नत्थि मे सरणं अञ्जं
 बुद्धो मे सरणं वरं, नत्थि मे सरणं अञ्जं धम्मो मे
 सरणं वरं, नत्थि मे सरणं अञ्जं संघो मे सरणं
 वरं” धका घोषणा जक याना च्वंच्वनेगु जुइ । थुखे
 बुद्धयात थकया च्वंसा उखें मिरिमिरि च्वंक द्यो धाःपिं
 पाछाया जुया च्वंच्वनेगु जुइ । अले थःमं याना
 च्वंच्वनागु घोषणा गुलितक सारे ला, थाते ला, पाय्छि

जू, ठीक खः, अहं, निर्णय याये फैमखु । अथे मज्जीक
 “धात्थें हे थ्व धर्मतिनि धात्थेंगु धर्म खः” धका
 च्वलापतिं धस्वाका गर्जेज्जी फयेक स्मृतिप्रस्थान
 विपश्यनायात भाविता याये फेकेमाःगु जुया च्वंच्वनं ।
 अथे मयायेकं, उलि थःके अनुभूति मदयेकं व घोषणा
 धात्थेंगु घोषणा ज्वीमखु धैगु खंयात भीसं वाःचायेके
 फयेकेमाःगु जुया च्वंच्वन । भीसं घोषणा याना
 च्वंच्वनागु अनुसार. व भीसं याना च्वंच्वनागु ज्या
 अनुसारं विचाःयाना यंकेगु खःसा धात्थें धात्थें भी साप
 हे नुगःमछिंका च्वनेबहःपिं व्यक्तिपिं तिनि ।

थथे बुद्धयात नत्थि मे सरणं, धर्मयात नत्थि मे
 सरणं धया पाछाया जुया नं बौद्ध धायेका च्वंच्वं
 मूलकथं पाछायेमाःगु बुद्ध धर्म संघ त्रिरत्नयात पाछायेगु
 तोता मेमेगु कथंयागु पाछायेगु दयेका च्वंच्वनागु धात्थें
 हे नुगःमछिंसे च्वंगु स्थिति खः । नुगः मछिं जूला
 मजूला मस्यु, सयादोनं धैबिज्यागु साप हे नुगःमछिंसे
 च्वंगु स्थिति खः हं । छलपोलपिं गुलि तक नुगःमछिंका
 विज्याइपिं खः व ला जिं मस्यु । उकिं बांलाक
 विचाःयाना सोसा भीपिं नुगःमछिंकाच्वने बहःपिं, ख्ववि
 दंक दंक तथा ज्वी बहःपिं जुयाच्वने धुंकल । भीगु
 व्यवहार कथं विचाःयाना वनेगु खःसा, ध्वाध्वीके फुसा
 । मखु धैगु जूसा थुके नं हानं हो प्वाः खना च्वंच्वनी
 भीसं, हो प्वाः खनेया नितिं धैबिज्यागु ला मखु ।
 अय्जूयानितिं अनुभवं ध्यानयात खंकेमाल धका वसपोल
 सयादोनं भीत क्वक्वजिक धैबिज्याना च्वंच्वंगु दु । व

अनुभव खालि न्यने मात्रं दैगु मखु, च्वया मात्रं दैगु मखु, थःमं थःके दयेका तःसा तिनि दैगु । उकिं थ्व स्मृतिप्रस्थान विपश्यना भावनायात थःके धात्थें हे धर्म रुपय् खंका, धर्म रुपय् दयेका गबले भीसं त्रिरत्नयात क्वात्तुक ज्वने फैगु खः, अबले तिनि भीगु जीवन सार्थक ज्वीगु खंयात छलपोल छिकपिसं लुमंका तया विज्याये माल तैदीमाल । लुमंका जक मखु उकथं यायेनं फयेके माल धैगु सुभाव समेतं सयादो पाखें भीत प्राप्त जुया च्वंच्वंगु धायेमाल ।

बौद्ध जुया च्वपिसं छुं हे यायेमज्यू धैगु ला मखुस देवता धैपिं नं मदु धैगु नं मखु, देवतापिं धैपिं दया नं च्वंच्वंगु दु । भगवान बुद्ध निर्देशन बिया विज्यागु कथं देव देवतापिन्त गुकथं सेवा यायेगु, गुकथं पूजा यायेगु धैगु खंयात स्वयं महापरिनिर्वाण सूत्रे आज्ञा दयेका तैविज्यागु दु । त्रिरत्नयागु शरणयात सही रुपं ग्रहण याना व त्रिरत्न शरणपाखें दुगु कुशलधर्म पुण्यकर्म न्हापां थःपिंके दयेका कायेगु खः । व उगु कुशलधर्म पुण्यकर्मयात का न्है देवतापिं देवीपिं, थ्व कुशलधर्म जिमिसं त्रिरत्नया शरण ग्रहण याना, वसपोलपिन्त आस्था भरोसाया रुपे कया, थःगु चित्तयात शुद्ध याना दयेका च्वंच्वनागु कुशलधर्म पुण्यकर्म खः । व उगु कुशल धर्म पुण्यकर्म छलपोलपिनिगु नितिं नं जिमिसं इना बिया च्वंच्वना । थथे धका इपिं देवता देवीपिन्त इनावीगु नं इमिगु सेवायायेगु खः । इमित

पूजा यायेगु खः । उकथं पूजा यायेगु खं भगवान वुद्धं
आज्ञा दयेका तैबिज्यागु दु ।

गुपिं व्यक्तिपिसं सहीदृष्टि सहीधारणा दयेका
मतःसे मिथ्या कथं मेमेगु क्षेत्रयात थःगु चलन चल्तिया
रुपे माःज्वीगु खः, थःगु द्वंगु धारणा वा द्वंगु विचाः
कथं हे इमिसं पिने छुं गथें जुया शरणस्थल ल्वीका
काल धाःसा इपिं व्यक्तिपिसं उकियात हे धात्थेगु
शरणस्थल भाःपा “आ तिनि जिमिसं तःधंगु धर्म
ल्वीकेधुन” धका व धर्मया लागिं थःमं यायेफूगु छु खः,
व ज्याखंत याना यंकीगु जुल । उगु धर्मे उगु क्षेत्रे
उगु थासे इमिसं थःगु श्रद्धा प्वंकः वनीगु जुल । उकथं
श्रद्धा प्वंकः वनीगु अवस्थाय् इमिगु व श्रद्धा थाते लाःगु
श्रद्धा ज्वीला, इमिसं याइगु व उपकार धात्थेगु उपकार
ज्वी ला कि ज्वीमखु धाःगु बखते क्षेत्र मखु थासे गुबले
श्रद्धा प्वंकः वनीगु खः, उगु अवस्थाय् उकिया परिणाम
नं उलि ग्यसु लाइमखुगु जूयानितिं इमित उपकार जुल
धका धाये फैमखु । अय् जूयानितिं पिने पिनेयागु क्षेत्रे
वना अःखःकथंगु धर्मे थःगु सम्पत्ति फुकःज्वीपिं उपकार
याज्वीपिं व्यक्तिपिन्त परिहानी जुल धका नं धाइगु
जुयाचवन, उकिं “कथस्स” धका भगवान बुद्धं
क्यना बिज्यागु खः ।

परिहानी ज्वीगु न्हेगू अङ्ग कथं मेगु अशुद्धगु
क्षेत्रे वना श्रद्धा प्वंकः वनेगु अन वना ज्यु ज्यान विया
सेवा चाकरी याना ज्वीगु हे यासां तविनं इमित लाभ
जुल धका धाये फैमखु । अलाभ हे इमित ज्वीगु जुया

च्वंच्वन । न्हाचः सयादोनं छगू शब्द धैविज्यागु दु, भी चक्कं ख्यले छे छिं छुं हे मदु, आकाश जक दयाच्वंगु व चक्कं ख्यले गथे फसं याउंसे अःपुसे च्वंक हे आक्रमण या वयेफूगु खः वथेंतुं हे धात्थेंगु आधार भरोसा काय् बहःगु छुं हे बल्लागु क्षेत्र मन्त धाःसा मभिं मभिंगुलिं भीत आक्रमण या वये अःप्वीगु जुया च्वंच्वन, चक्कं ख्यले फसं ह्वाय् अःपुथें तुं ।

अयज्जूगु जूयानितिं अजागु अवस्थां मुक्त ज्वी फयेकेया नितिं हे क्वात्तुसे च्वंगु आधार भरोसा भीत माः धका वसपोलं आज्ञा दयेका बिज्याना च्वंच्वंगु खः । अपरिहानी कथं बिचाःयाना यंकेगु खः धैगु जूसा धात्थें धात्थें हे स्मृतिप्रस्थान भावनायात सहीरुपं भाविता याना व धर्मयात थःके दयेका व धर्म ब्यूगु क्वात्तुसे च्वंगु यथार्थ श्रद्धायात बःकया वनीपिसं व धर्मया नितिं जीवन समर्पण यायेमाल उकीया नितिं आवश्यक जुया च्वंच्वंगु थःमं यायेफूगु छुं दुसा यायेमाल, लोगु सहयोग छु खः व सहयोग बीमाल । भीसं अथे सहयोग बीफत धाःसा उगु अवस्थाय् उकिं याना थःत नं उपकार जुया मेपिन्त नं उपकृत याये फैगु जूया नितिं इपिं उपासक उपासिकापिन्त अपरिहानी ज्वीगु जुल धका थुकथं न्हेगूगु अङ्ग कथं उल्लेख याना तैविज्यागु जुया च्वंच्वन ।

गुपिं व्यक्तिपिसं सार कथं सार धर्मयात थ्वीका काइगु खः थःगु हे अनुभूति द्वारा उपिं व्यक्तिपिसं थ्व धात्थें सारगु धर्म खः, थ्व धर्मयात विकास यायेमाः,

उन्नति यायेमाः, प्रचार प्रसार यायेमाः धका ध्वीका
कया व धर्म व उपदेशयात प्रचार प्रसार यायेया निंतिं
थाय् माःसा थाय् अनुकुल ज्वीगु कथं व्यवस्था यायेगु,
उकी मेमेगु छु छु आवश्यक जुया च्वंच्वनीगु खः,
उकियात नं आवश्यकगु वस्तुतय् आपूर्ति यानानं सहयोग
बिया ग्वाहालि याना यंकेगु पाखें थःगु नं उन्नति जुया
मेपिनिगु नं उन्नति ज्वीगु खंयात भी सकसिनं
वाःचायेका कायेमाल । गुकथं धर्मयात शुद्धरूपं खंकेमाःगु
खः, उकथं खंका कायेमाल । धर्मयागु सारयात ध्वीका
थःत नं मेपिन्त नं कल्याण ज्वीगु कथं, अपरिहानी
ज्वीगु कथं, परिहानी मज्वीगु कथं सकलें विवेक दुपिं
व्यक्तिपिसं वाःचायेका उकथं याना बिज्याये फयेमा,
भाये फयेमा धैगु शुभकामना लिसें तुं ध्व उपदेश
क्वचायेका च्वना । मेमेगु छुं धायेगु दुसा लिपायागु
शनिबारे हानं धाये ल्हाये व कनेतिनि धैगु खं
वसपोल सयादो नं आज्ञा दय्का बिज्यागु जुल ।

साधु साधु साधु

१९९५ मार्च ४ तारीख

सद्धर्म चिरस्थायी मज्वीगु कारण

वंगु शनिबार छलपोल छिकपिन्त उपासकपिंके
दयेमाःगु गुणाङ्गत गुकथं परिहानी मज्वीक दयेका
तैतेमाः, छु याःसा परिहानी ज्वीगु खः उगु विपययात

कया खं कना यंकेधुन । उखुनु कनागु खं अनुसारं, उपदेश अनुसारं गुपिं उपासक उपासिकापिसं परिहानी ज्वीगु अतिचारया स्वभावतयूत अतिक्रमण याना अपरिहानी ज्वीगु गुगु स्वभाव धर्मत खः गुणाङ्गत खः इपिं गुणाङ्गतयूत व स्वभावधर्मतयूत थःथःपिंके दयेका यंकेफयेके माल । उकिंयाना उपासक उपासिक जुया च्वंपिन्त आपालंर लाभ ज्वीगु जुल । परिहानी धर्मतयूत दयेका च्वंच्वन धाःसा उकिं बेफाईदा ज्वीगु, अलाभ ज्वीगु, हानी ज्वीगु व्यक्त ज्वीधुंकुगु जुल धका वसपोल सयादोनं आज्ञा दयेका बिज्यात ।

वसपोल कन्हे लिहां बिज्याइगु जूयानितिं उपासक उपासिकापिंके दयेमाःगु गुणाङ्ग धर्मत दयेका काये फयेकेया नितिं थ्व थःमं महत्वपूर्णगु उपदेशयात न्हचचीका संछिप्त रूपं छुं खं थ्वीका बीगु कुतः याना वने धका वसपोलं आज्ञा जुया बिज्यागु दु ।

थौं छलपोल छिकपिन्त कनेत्यनागु उपदेश खः अंगुत्तर निकाये उल्लेख जुया च्वंच्वंगु किमिल सुत्त वसपोल तथागतं हे कना बिज्यागु सूत्र खः । भगवान बुद्धया पाले भारतयात जम्बुद्वीप धका धायेगु चलन दु, उगु जम्बुद्वीपे किमिल धैगु शहर दुगु जुयाच्वंच्वन । व हे शहरया आसपासे निचुल धैगु वनखण्ड नं दुगु जुया च्वंच्वन । व हे वनखण्डे वसपोल तथागतं थ्व किमिल सूत्र उपदेश बिया बिज्यागु खः । सूत्र उपदेशया नितिं न्हचसः तया बिज्याम्ह स्थविरया नां नं किमिल हे जुया च्वंच्वन । उकिं स्थविरं न्हचसः तःगु न्हचसःया लिसले

वसपोल तथागतं कना बिज्यागु ध्व किमिल सूत्र
छलपोलपिन्त कनेत्यना ।

ध्व सूत्र भगवान बुद्धं भविष्ये ह्यु गजागु
कथंयागु परिस्थिति ध्व बुद्धशासने वैतिनि, गथे जुया
वनीतिनि धैगु खंयात व्यक्त याना बिज्यायेया निंतिं न्हेता
प्रकारयागु कारणयात उल्लेख याना कना बिज्याना
तैतःगु सूत्र जुया च्वंच्वन । तस्सकं महत्वं जाःगु सूत्र
धायेमाः ।

किमिल स्थविरं वसपोल तथागतयाके न्हयसः
तया बिज्यात, “भन्ते, ध्व संसारे गुगु सद्धर्म धका
छलपोलं आज्ञा दयेका बिज्याना तैतःगु त्रिबिध शिक्षा
खः सत्पुरुषपिनिगु धर्मया रूपे उपदेश बिया बिज्यामा
तैतःगु प्राणीमात्रयागु शरीर वचन व मनयात सुसंस्कृत
व सुसभ्य ज्वीकीगु, व उगु सद्धर्म ताकाल तक स्थिर
मजूसे, क्वात्तुसे मच्चंसे, लिगिलिगि सनीगु कथं व सद्धर्म
डगमगे ज्वीगु, अस्थायी ज्वीगु, लोप ज्वीगु, अन्तर्धान
ज्वीगुया हेतु ह्यु खः, प्रत्यय ह्यु खः? ह्यु गुजागु
कारणत दत धायेवं छपिसं बिया बिज्यागु शील शिक्षा,
गुकिं याना मनुष्य मात्रयागु शारीरिक व वाचसिक
कृत्याकलापयात शुद्ध स्वच्छ याना, सुसभ्य व सुसंस्कृत
यानावी फइगु खः व शिक्षा लोप ज्वीगु, तातक त्यके
मज्वीगु, अस्थायी ज्वीगु खः? वथेंतुं ध्व मनस्थितियात
शुद्ध स्वच्छ याना मनस्थितियात बांलाक शान्त दान्त
पूर्वक तये जीकावीगु गुगु छपिनिगु समाधि शिक्षा दु, व
समाधि शिक्षा लोपज्वीगु, अन्तर्धान ज्वीगु, तात्यके

मज्जीगु, चिरस्थायी मज्जीगुया हेतु छु खः, प्रत्यय छु खः ? अनं लिपा थ्व हे मनस्थितियात शुद्ध व विशुद्ध ज्वीक दक्व दिक्व असभ्य पहःतयत्, असभ्य स्वभावतयत्, असंस्कृत स्वभावतयत्, जंगली पहःतयत्, स्वभावतयत् ल्यहैथना वांछवया छवये फयेक छपिसं बिया बिज्याना तैतःगु प्रज्ञा शिक्षा खः, गुगु शिक्षाया कारणं याना हे थ्व संसारे प्राणीपिन्त प्रकाश धैगु दैगु खः जः धैगु दैगु खः प्राणीपिन्त धात्थेगु शुद्ध विशुद्ध ज्वीका गबले स्यनीमखुगु कथंयागु संस्कृति व सभ्यता पूर्वका बीगु खः । व त्रिबिध शिक्षा लोप ज्वीगु, अन्तर्धान ज्वीगु, अस्थायी ज्वीगु, चिरस्थायी मज्जीगुया हेतु छु खः, प्रत्यय छु खः, कारण छु खः?

वसपोल तथागतं संक्षिप्तरूपं न्हेता प्रकारयागु कारणत क्यना आज्ञा दयेका बिज्यातः

किमिल, १) गबले तथागत परिनिर्वाण जुया बिज्याये धुंकीगु खः अथवा भिक्षुपिं, भिक्षुणीपिं, उपासकपिं, उपासिकापिं बुद्धया प्रति गौरव दुपिं, बुद्धया प्रति आधार भरोसा काइपिं ज्वीमखु ।

२) धर्मया प्रति गौरव याइपिं, धर्मयात आधार भरोसा काइपिं ज्वीमखु ।

३) संघया प्रति गौरव तैपिं, संघयात आधार भरोसा काइपिं ज्वीमखु ।

४) वथेतुं गुगु शिक्षा धका दया च्वंच्वंगु दु, बौद्धसंस्कृति, बौद्धसभ्यता व शिक्षायात नं गौरव तैमखु आधारया रूपे स्वीकार याना काइमखु ।

५) अनं लिपा समाधिया प्रति नं गौरव याईमखु, आधार भरोसा काईमखु ।

६) अप्रमाद धर्मया प्रति नं गौरव दैमखु, आधार भरोसा काईमखु ।

७) वर्धेतुं वाहकपक्ष कथं परस्पर व्यवहार यायेगु अवस्थाय् गौरव दैमखु, उकियात आधार भरोसा कथं भाःपी मखु ।

किमिल, थ्व न्हेता कारण प्रति अगौरव ज्वीगु कारणं याना आधार भरोसा मकाइगुया कारणं याना भविष्ये तथागत परिनिर्वाणं लिपा सद्धर्म चिरस्थायी ज्वी फैमखु, सद्धर्म तात्यके ज्वी फैमखु, सद्धर्म लोप ज्वी, अन्तर्धान ज्वी, मदया वनी ।

वसपोल तथागतयात गौरव तयेगु, आधार भरोसा कायेगु धैगुया निगू पक्ष दया च्वंच्वंगु दुः । वसपोल तथागत परिनिर्वाण जुया बिज्याये धुकूगु जूयानितिं वसपोल भीगु न्हचोने म्दु, अथेसां वसपोलया प्रति श्रद्धा तय्या नितिं धका कथंकाले वसपोल तथागतयागु मूर्तिंत दु, वसपोल तथागतं छचला बिज्यागु चीज वस्तुत दु, वसपोलया शरीरं पिहांवया च्वंच्वंगु धातु, अस्तिधातुत धका दु, वसपोलयागु प्रतिमूर्तिंत जुया च्वंच्वंगु मूर्तिया सार्थक यायेगु, वसपोलं छचला बिज्यागु चीज वस्तुतय्त गौरव तयेगु, वसपोलयागु शारीरिक धातुयात गौरव तयेगु धका थुकथं छगू पक्ष दु । अनं मेगु पक्ष वसपोल तथागतं बिया बिज्याना तैतःगु उपदेश अनुशासन अववाद धका नं दैच्वंच्वंगु दु, व

अनुशासन अववाद्यात गौरव तयेगु, उकिया आधार
 भरोसा कायेगु । थुकथं नं वसपोल तथागतयात भीसं
 गौरव तयेज्यू । तयेफु । थुपिं निगू पक्ष दुगुली भीसं
 वसपोल तथागतयागु मूर्तियात स्वां धूं धुपाय् इत्यादिं
 पूजा याना च्वंच्वना, छाना च्वंच्वना, लखं जूसानं
 छुवाका लुना पूजा याना च्वंच्वना, गौरव तथा
 च्वंच्वना, उकियात हे भीसं आधार भरोसा कायेगु,
 कया च्वंच्वनागु धैगु भावना तःसा उंकथं नं सही हे
 धायेनु । उकथं बुद्धयात गौरव तयेगु छगूकथं अगौरव
 ला धायेमछिं, तर मुख्य कथं वसपोल तथागतयात धात्थें
 गौरव तयेगु धैगु छुलेसा ? मां बौपिन्त गौरव तैपिं
 काय् म्हचाय्पिं धैपिं इपिंखः, गुपिं काय् म्हचाय्पिसं मां
 बौपिनिगु अनुशासनयात पालन याः, इमिगु अनुशासने
 च्वं, इमिसं धाःगु खंयात न्यं, इमिगु अदप तः ।
 उकियात हे मां बौपिनिगु खं न्यपिं, मां बौपिन्त गौरव
 तःपिं, मां बौपिनिगु आधार भरोसा काःपिं काय्
 म्हचाय्पिं धाईगुला भी सकसिनं नं सिया च्वंच्वनागु हे
 दु, सिया च्वंच्वंगु हे नं खः । सुनां अथे याईमखु अथे
 मयाःपिं व्यक्तिपिं छु जुल ? मां बौपिन्त गौरव मतःपिं,
 मां बौपिंगु आधार भरोसा मकाःपिं, थः यःयःथे जुया
 जूपिं धका भीसं धाई थन नं व हे भावं भीसं विचाः
 याये फयेकेमाःगु जुया च्वंच्वन ।

वसपोल तथागतं काय् म्हचाय् समान जुया
 च्वंच्वपिं लोकजनपिन्त भिं यायेया नितिं, दुर्गतिं बचे
 यायेया नितिं, मखुगुलिं बचे याना बीया नितिं धका

थीथीकथं यागु उपदेश बिया बिज्याना तैतःगु दु ।
छ्रेपाखे दुश्चरित्रधर्म यायेमज्यू धका कना बिज्याना
तैतःगु दुसा मेखेपाखे सुचरित्रधर्मया आचरण यायेमाः
धका वसपोलं भीत अनुशासन बिया बिज्याना तैतःगु दु
। धुकथं वसपोलं बिया बिज्याना तैतःगु अनुशासनायात
पालन याना वसपोलं धाःथे भीपिं च्वनेफूसौं भीपिं
वसपोलयात गौरव तःपिं जुल, वसपोलयात आधार
भरोसा काःपिं जुल । अथे मखुसे वसपोलया मूर्तियात
जक लिमला फमला पूजा याना जुया वसपोलयागु
अनुशासन प्रति भ्याः भतिचा हे भीसं दृष्टि मतल,
उकिया प्रति गौरव मतल, उकियात भीसं आधार
मकाल धाःसा वसपोल तथागतयात धात्थें धात्थेंगु गौरव
तःगु जूवनीगु मखुत । अय् जूयानितिं व व्यक्तियाके
सद्धर्म चिरस्थायी ज्वीगु चिन्ह मन्त, व व्यक्तियाके
सद्धर्म लोप जुल, अन्तर्धान जुल, मन्त धका तक नं
धाये ज्याछिन ।

अथे मखुसे वसपोलं कना बिज्याना तैतःगु
अनुसारं अहो थ्व ला भगवान बुद्ध जिमित भिं हे
यायेया नितिंहे, जिमित बांलाकेया नितिंहे, जिमित
भ्रमभ्रम धायेक जीवन हनावने फयेकेया नितिंहे
जिमितः सुधार यायेगु दृष्टि तयाहे सुसभ्य, सुसंस्कृत
याय्गु दृष्टि तया थ्व थ्व याय्मज्यू धका वसपोलं
दुश्चरित्र धर्मतय्त यायेमज्यू धका आज्ञा दयेका
तैबिज्यागु खः । थ्व थ्व याःसा तिनि छिमित भिं ज्वी,
मङ्गल ज्वी, कल्याण ज्वी, छिमित अर्थहित ज्वी धका

वसपोलं सुचरित्रधर्म आचरण यायेमाःगु कथं कना
 बिज्याना तैतःगु खः । उगु सुचरित्र धर्मयात आचरण
 याना दुष्चरित्र धर्मयात वांछ्वया वसपोलयागु अनुशासने
 च्वन धाःसातिनि वसपोल तथागतया प्रति भीसं गौरव
 तःगु जूवनी, वसपोल तथागतयागु प्रति आधार भरोसा
 कया वसपोलया प्रति थःके श्रद्धा भाव पिकया
 च्वंच्वनापिं भीपिं जूवनीगु खः । थुकथं वसपोलयात
 गौरव तयगुली निगू पक्ष दुगुली गुगु पक्ष भीगु नितिं
 आवश्यकगु खः व भीसं बिचाःयायेमा । उकथं आदर
 गौरव मन्त, वसपोलया आधार भरोसा मकाल धासा
 वसपोल तथागतं कना बिज्याना तैतःगु सद्धर्म चिरस्थायी
 ज्वीमखुत, सद्धर्म लोप ज्वीगु जुल धका सीकेमागु जुल
 ।

वसपोल सयादोनं आज्ञा दयेका बिज्यात मानव
 सभ्यता मानव संस्कृति मनु मनुज्वीकीगु सभ्यता व
 संस्कृति धात्थे धायेमाल धाःसा वसपोल तथागतं जक हे
 भीत बीफै । मेपिं मेपिं गुलिनं भीसं मानेयाना जुया
 च्वंच्वनापिं द्योधाःपिं महा महा महाद्यो धाःपिं दया
 च्वंच्वंगु दु महाब्रह्मा धाःपिं दया च्वंच्वंगु दु इन्द्र
 धाःपिं दया च्वंच्वंगु दु चातुर्महाराजिक धाःपिं दया
 च्वंच्वंगु दु थुजापिं द्योपिसं मानव मानवयाके दयेमाःगु
 सभ्यता व संस्कृति दयका बीफैमखु । अथे दैगु उपदेश
 इमिसं यानातःगु नं म्दु । भगवान बुद्धं गुगु कथं
 उपदेश याना थकल सद्धर्मयागु व सद्धर्मयागु उपदेशया
 अभावे मानव सभ्यता नं गनाःवनीगु, तनाः वनीगु

स्वाभाविक जुया च्वंच्वन । वसपोल तथागतं विया
 बिज्याःगु उपदेश अनुसारं यदि भीसं थःगु जीवनयात
 च्वन्हचाका यंकल धाःसा गुलिफत उलि च्वन्हचाकेगु
 लं पु भीत प्रसस्त रुपं वसपोलं क्यना थका बिज्यागु
 दु । तंनंतं आर्य आर्य आर्य आर्य आर्य धका जुया,
 विमुक्त अवस्थाय् थ्यनीगु तक नं वसपोलं लं क्यना
 बिज्याःगु दु । वसपोलं उकथं याना बिज्यायेफूगु छ्मह
 निम्ह कथं जक मखु । वचन कथं जक मखु थःगु हे
 अनुभव कथं व फुक खंत उपदेशया रूपे सद्धर्मया रूपे
 भीत बियाथका बिज्याना तैतःगु खः ।

वसपोलं स्वयं नं इपि धर्मतयूत बांलाक आचरण
 याना बिज्याये धुंकूह खः । बोधिसत्वया रूपे च्वना
 पारमिता धर्म वसपोलं सुनानं पुरेयाये मफुगु कथं पूर्ण
 याना बिज्याःह वसपोल बोधिसत्व खः । बुद्ध जुया
 बिज्याःगु अवस्थाय् नं वसपोलं गुलिनं ध्व संसारे दमन
 यायेमाःगु असभ्य स्वभावत खः व सम्पूर्ण असभ्य
 स्वभावतयूत दमन याये फक्व दमन याना हानं छको
 छचो ल्हवने मफैगु कथं हे दमन याना वसपोल दान्त
 जुया बिज्याःह व्यक्ति खः । उकिं वसपोलयात प्रशंसा
 याना तैतःगु दु “दन्तो सो भगवा” वसपोल भगवान
 दमन यायेमाःगु धाक्वयात दमन याना दान्त जुया
 बिज्याय् धुंकूह खः । अथे थःमं दमन याना, बां लाक
 दमन याना दान्त जुया बिज्याये धुंका तिनि व दान्तह
 तथागतं सम्पूर्ण प्राणीपिन्त नं अथे हे दान्त व शान्त

यायेया नितिं धका उपदेश कना बिज्याःगु जुया च्वंच्वन ।

“दमथाय धम्मं देसेति” उकथं दान्त ज्वीक दमनं यायेफयेक हे उपदेश बिया बिज्याना तैतःम्ह वसपोल तथागत जूयानितिं वसपोल तथागतं कना बिज्याना तैतःगु सद्धर्मे प्राणीपिन्त थुलितक प्रसस्त शक्ति बिया बिज्याःगु दु कि दमन यायेमाःगु धाक्वयात दमन यायेगु क्षमता प्राणीपिसं छुचला यंके ज्यूगु जुया च्वंच्वन । वसपोलं स्वैतः नं अथे छुचले मज्यू धका धया तैबिज्याःगु म्दु । उकिं थःगु क्षमता दक्व प्रयोग याना दमन यायेमाःगु धाक्व मभिंयात दमन याना वने फुसातिनि हे जक भीतः नं अथे हे बांलागु परिस्थिति है । अथे दयेकेया नितिं उपदेश बिया बिज्याम्ह, लंक्यना बिज्याःम्ह मार्ग प्रदर्शक वसपोल तथागतया प्रति धाःसा भीके उलि च्यूताः म्दु । दुला म्दुला भीसं थःथःपिसं बिचाःयाना स्वयेगु गुलितक चिन्ता दु व म्दु । तर पलखया नितिं बरदान कायेगुली धाःसा भीपिं थुलितक व्यस्त जुया च्वंच्वनागु दु कि, “फलानाम्ह द्योयाथाय् वन धायेवं जिमितः थुलि थुलिमछि धन सम्पत्ति दयेका बी, व द्यवं बरदान बी, अले धन सम्पत्ति यक्व दयेका मोजं च्वना नये” धका उकथं बिचाःयाना भीसं छु याना जुया च्वंच्वनागु दु ? व धन सम्पत्ति दयेका बीपिं धाःपिनिगु पक्षे जक ब्वांय् ब्वांय् वना च्वनासु दु । अथे ब्वां वना भीसं थःगु

चरित्रयात गुकथं सभ्य याना तैतैगु दु, सुसंस्कृत याना तैतैगु दु, विचाःयाये बह जू ।

गुलितक भीपिं सुसंस्कृत जुल, गुलितक भीपिं सुसभ्यपिं जुल, गुलितक भीसं व दमन यायेमाः धाःगु मभिंयात दमन यायुफत ? दमन यायेगु ला छखे हे ति भन बढेयाना च्वंच्वनागु दु भीसं । फलानामेसितः स्याना तस्सकं सम्पत्ति कमाये याये धाल धाःसा व हे यायेत भीपिं तयार जुया च्वंच्वनागु दु । फलानामेसिगु लाकाःकया सहायता याये धाःसा उके हे भीपिं ब्वाय्वना भुले ज्वीका च्वनागु दु । व फुकं छको विचाःयाना यंकल धाःसा भीगु मानव सभ्यतायात मानव सभ्यता कथं रक्षा यानाबीपिं मेपिं सुदु? छलपोलपिसं धैविज्याहुं । मानव सभ्यतायात मानव सभ्यता कथं रक्षा याइपिं मेपिं सु नं मदु धका उकिं वसपोल सयादोनं आज्ञा दयेका विज्यागु खः । व सभ्यता बीगु क्षमता दुम्ह मात्र वसपोल तथागत खः । खः मखु विच्चाः यायेमाल । उकिं पलखया सुखे दुना वसपोलयात वांछवयेगु ला अथवा थःगु जीवनयात थःमं थौयानितिं जक मखुसे कन्हे कंसया नितिं समेतं सुरक्षा यायेमाःगु भावना कया थगु जीवनयात छचला यंकेगु ला ? उगु दृष्टिं विचाः यात धाःसा भगवान बुद्धथें आदर गौरव तये बहःम्ह व्यक्ति ध्व संसारे मेपिं मदु धाःसां नं उकी अत्युक्ति ज्वीख्याः मवः । वसपोलयात चां न्हिं भीसं नं प्रशंसा याना च्वंच्वनागु दु । छु धका प्रशंसा याना च्वना ? न्हचाबलें बुद्धपूजा यायेबले “सत्था देव

मनुस्सानं, सत्था देव मनुस्सानं” धका । छु धा:गु व ? सम्पूर्ण विश्वे दुपिं चो धा:पिं मनु धा:पिं फुक्कसित नं अनुशासन याना विज्याइम्ह वसपोल शास्ता खः, वसपोल गुरु खः धका भीसं वसपोलयात न्हिं न्हिं धैथें बुद्धपूजा याक्व पतिकं नं लुमंका च्वंच्वनागु दु । तर गोलेसा वसपोलयागु प्रति दयेमा:गु धात्थेंगु सत्कार, धात्थेंगु गौरव? वसपोलयागु अनुशासनयागु अनुरूप भीपिं थ:गु जीवनयात ढाले यायेत तत्पर जुया च्वंच्वनागु दुला ? भ्या: भतिचा नं म्दु । अय् जूयानितिं वसपोलया प्रति भीके गुलि गौरव दु म्दु, भीसं वसपोल तथागतयागु सद्धर्मयात लोप याना च्वनागु दु म्दु, वा वृद्धि याना च्वनागु दु म्दु, व फुक्कं ल्या:चा: याये वहगु जुया च्वंच्वन ।

निगूगु सद्धर्म चिरस्थायी मज्जीगु कारण छु, हेतु छु, प्रत्यय छुले ? धर्मया प्रति गौरव म्दैगु, धर्मयात व:मकाईगु कारण याना संसारे सद्धर्म लोप ज्वीगु खः । धर्म छुकियात धाईलेसा ? सयादोनं संक्षिप्तं व्याख्या याना विज्यात वसपोल तथागतं गुकथं भीत अनुशासन याना विज्यागु खः, व अनुशासन याना विज्या:पिं, उकियागु अनुरूप आचरण याना ज्वीपिं व्यक्तिपिन्त दुर्गती मथ्यनीगु कथं, इमिगु जीवन प्रसन्न ज्वीगु कथं रक्षा यानावीगु, धारण यानावीगु, च्वन्हचाका बीगु, थल्ह्वना बीगु क्षमता गुकी दै उकियात धर्म धाइ । साप हे बांला:गु परिभाषा खः थ्व धर्मयागु ।

तथागतं गुकथं अनुशासन याना विज्याना तैतःगु
 खः व अनुशासन अनुसार आचरण याइम्ह व्यक्ति वा
 याइपिं व्यक्तिपिन्त धर्म छु याइगु ? इमिगु जीवन पतन
 मज्जीक, दुर्गति मज्जीक, ब्वहचना मवंक, गाले कुटुं
 मवंक छु यायेफु धर्म? संरक्षण बीफु, धारण याना
 बीफु, आरक्षा बीफु थ्व हे स्वभाव धर्म यागु खः धाई
 । भीसं थूगु धर्म व थ्व परिभाषा गुलि पाः, हानं गुलि
 ग्यसुला ? उकियात भीसं थःथःपिसं हे वाःचायेका काये
 फयेकेमाः । अलेतिनि भीपिं धर्मया प्रति धात्थें गौरव
 तयेसःपिं ज्वी ।

वसपोलं अनुशासन याना विज्याना तैतःगु
 अनुशासन छुले ? वसपोलं चरित्र भिकेया नितिं शील
 शिक्षाया अनुशासन याना विज्यात । मन भिकेयानितिं
 समाधि शिक्षाया अनुशासन याना विज्यात । थःके दुगु
 मभिं धाक्व मदयेका छ्वयेया नितिं वाःचायेके फैगु, बुद्धि
 विवेकं स्वये फैगु प्रज्ञारूपी शिक्षा विया मनूतयुगु मन
 मस्तिकयात उला क्यनेगु ज्या वसपोलं याना विज्यात ।
 व शिक्षा युक्तगु चित्तयात धात्थें धात्थें धारण याइपिं
 मनूतयत दुर्गतिं वचे याये फैलाकि मफै उकियात भोसं
 बिचाः यायेमाल । उकथं बिचाःयाना धात्थें फैगु खः
 धैगु जूसा व शिक्षायात भीसं छु यायेमालले ? दकले
 न्हापां अध्ययन यायेमाल, अनुसन्धान यायेमाल, अभ
 अनुसन्धान याना सीकेमाल, सीकेधुंका थ्वीके धुंका थःके
 दयेकेमाल, दुगु अनुसारं वैत व्यवहारय् छचलेमाल ।
 उकथं छचला यंकल धाःसा धर्म थःत रक्षा याइ मयाइ

धुकिया प्रत्यक्ष अनुभूति भीसं अनुभव यायेफैगु जुया च्वंच्वन । उकथं यायेखंक कना तैतःगु उपदेशयात, धर्मयात पालन यायेगु, धारण यायेगु, आचरण यायेगु, थःके दयेकेगु हे धर्मयात भीसं गौरव तयेगु खः, धर्मयागु वःकायेगु खः । सुनां धर्मयात वःकाई, धर्म वैत वःबी । उकियात हे, वःबी फूगु धर्म धका धाइगु खं भीसं सीकेमाःगु जुया च्वंच्वन ।

स्वंगूगु सद्धर्म चिरस्थायी मज्जीगु हेतु व प्रत्यय खः संघया प्रति गौरव मदैगु, संघयात वःमकाइगु । संघ, वसपोल तथागतं स्वना बिज्याःगु खः । तथागतं अनुशासन याना बिज्यागु उपदेशयात थःपिंके नं दयेकेया नितिं कोशिस याना दयेका मेपिन्त नं व उपदेश अनुरूप उपदेश बिया आचरण याकेया नितिं कोशिस याना बिज्याना च्वंच्वनीपिं वसपोल तथागतया श्रावक शिष्यपिन्त, शिष्यपिनिगु समूहयात हे संघ धका धाइगु खः ।

थःपिसं बांलाक आचरण याना अनंलिपा थःमं आचरण याना अनुभव यानागु धका मेपिन्त नं उपकार यायेगु दृष्टि तथा उपदेश बीगु ज्या याना मार्ग प्रदर्शन यायेया नितिं कोशिस याना बिज्याना च्वंच्वनीपिं उजोपिं संघपिनिगु सत्संगत मयायेगु, सत्संगत याःसानं सत्संगत याःगु अनुसारं व संघपिनिगु पाखें कायेमाःगु गुलिनं ज्ञान खः व मकायेगु छुं भतिचा ज्ञान काःथें काःथें याःसां उकियात पूर्णरूपं थःके संवेग धर्म उत्पत्ति ज्वीकथं व ज्ञान काये मफैगु, “वसपोलपिसं उपदेश

व्यूग अनुसारं उकियात छचला यंकेमाः खः, ध्व
 जिमिगु जीवनया नितिं मदयेकं मगाःगु धर्म खः,
 वसपोलपिसं जिमित अनुकम्पा तथा उकिया उपदेश
 बिया जिमित उपकार याना बिज्याना च्वंच्वन, ध्व
 धर्मयात ला जिमिसं बांलाक छचले सयेके माःगु दु,
 अथे छचला जिमिगु जीवन सुधार यायेमाःगु दु धैगु
 भावना तथा श्रद्धां व धर्मयात न्यनेगु नं याइमखु ।
 उकथं गुलिनं थःके धर्म बृद्धि ज्वीगुया कारणत दया
 च्वंच्वनीगु खः थःत उपकार यायेया नितिं ध्व
 संघपिनिगु पाखें थःपिसं लाभ याना कायेज्यूगु खः,
 उकियात उकथं कायेमसःपिं व्यक्तिपिं संघया प्रति गौरव
 मदुपिं जूवनीगु खः, संघया प्रति आधार भरोसा मकाःपिं
 जूवनीगु खः ।

संघपिसं गुकथं निस्वार्थ रुपं थःगु जीवन ध्व हे
 प्रचारया नितिं समर्पण याना तैतःगु खः उकियात सीका
 कायेगुया पलेसाय् उकियागु अःखतं व्यवहार यानाज्वीपिं
 व्यक्तिपिं जुल धाःसा इपिं व्यक्तिपिं नं संघया प्रति
 गौरव मदुपिं जुल । उकथं गौरव मदयेक च्वनेगु
 कारणं याना वसपोलपिनिगु पाखें दैगु गुलिनं सद्धर्म खः
 व सद्धर्म थःपिंके दैमखुगु जूगु बखते उपिं व्यक्तिपिंके
 सद्धर्म लोप जुल, सद्धर्म अन्तर्धान जुल, सद्धर्म निरस्थाधी
 मजुल धका धायेज्यूगु जुया च्वंच्वन । संघया प्रति उपिं
 व्यक्तिपिंके गौरव दुगु जूसा उपिं व्यक्तिपिसं संघपिनिगु
 सत्संगत यायेमाः धका सत्संग नं याइ, वसपोलपिसं
 कना बिज्याइगु उपदेशयात नं सही कथं सही दृष्टि

तया स्वीकार याना श्रद्धा उत्पत्ति याइ । श्रद्धा उत्पत्ति जूथेंतुं हे व धर्मयात थःके धारण याइ । धारणयाःगु अनुसारं अनुशरण याना पालन याइ । आचरण याइ । गबले इपिं व्यक्तिपिसं वसपोलपिनिगु व उपदेशयात सहीरुपे छचला यंकीगु खः उगु अवस्थाय् इपिं संघप्रति गौरव दुपिं, संघपिन्त आधार भरोसा काइपिं धका धाःवनीगु जुया च्वंच्वन । उकिं लोप मज्वीगु कारण नं भीसं सीके फयेकेमाल । उकथं सीकेगुली छम्हसिनं सीकूसा छम्हसित फाइदा दैगु खः । निम्हसिनं सीकूसा निम्हसित फाइदा दैगु खः । भिम्हसिनं सच्छिम्हसिनं दोछिम्हसिनं सीकूसा उलि उलि संख्याया अनुपाते हे इमित लाभ ज्वीगु खः, फाइदा ज्वीगु खः । लोप ज्वीगु वखते नं अथें हे छम्हसिके संघया प्रति गौरव मन्त धाःसा छम्हसिके सद्धर्म अन्तर्धान जुल धका भीसं धायेजिल, भिम्हसिके मदुसा, सच्छिम्हसिके मदुसा, दोछिम्हसिके मदुसा दोछिम्हसिके सद्धर्म चिरस्थायी मजुल धका भीसं धायेज्यूगु जुया च्वंच्वन ।

प्यंगूगु अङ्कथं सद्धर्म चिरस्थायी मज्वीगुया कारण छुले ? शिक्षाय् गौरव मदइगु, शिक्षायात आधार भरोसा मकाइगु, वथेंतुं समाधी गौरव मदइगु, समाधिया प्रति आधार भरोसा काइगु स्वभाव मदैगु खः । उकिंयाना सद्धर्म लोप ज्वीगु जुया च्वंच्वन । शिक्षा धैगु हे सयेके सीकेमाःगु, सीकेबहगु धर्म खः । सयेके सीके धैगु छुले ? भीगु शारीरिक कृयाकलाप, वाचसिक कृयाकलाप शुद्ध स्वच्छ याना सुसंस्कृत सुसभ्य यायेया

निंतिं शीलशिक्षा भीसं सयेके माः, सयेके वहःगु शिक्षा जुया च्वंच्वन, धारण यायेमाःगु, धारण यायेबहःगु शिक्षा जुया च्वंच्वन । गबले शिक्षा प्रति गौरव दैमखु, उकियात वःकायगु स्वभाव दैमखु । उगु अवस्थाय् भीके शरीर सम्बन्धी नरम पहः धैगु दैमखु । जंगली पहः हारां पहः छ्वारा छ्वारां च्वंगु पहः भ्वारा भ्वारां च्वंगु पहःत जक दया गुलिनं चारित्रिक दृष्टिकोणं भीपिं शान्त दान्त ज्वीमाःपिं खः, उलि ज्वीमफैगु जुया च्वंच्वन । उकियात हे शिक्षाया प्रति अगौरव धका धाइगु व शिक्षायात वःमकाःगु धका धाइगु खः । उकियाना भीके सत्कृत्यधर्म ल्यनीमखुगु जुया च्वंच्वन ।

अनल्यु समाधि धर्म धैगु भीगु मनस्थितियात सुशिक्षित याइगु, सुसभ्य याइगु, सुसंस्कृत याइगु शिक्षा खः । व शिक्षायात नं धारण मयात धाःसा मन नं भीगु तस्सतं छाना च्वंच्वनी । तस्सतं हारां पहः वया च्वंच्वनी । शान्त दान्त कोमल नरम पहः धैगु भ्याः भतिचा हे दैमखु । सिच्चुसे च्वंगु पहःनं व व्यक्तियाके दैमखुगु जुल । समाधि शिक्षा मदुम्ह व्यक्तियाके सद्धर्म चिरस्थायी ज्वीमखुत ।

प्रज्ञा शिक्षा धैगु थःके दुगु गुलिनं मेमेगु शुक्ष्म शुक्ष्म कथंयागु मभिंगु स्वभावत खः, विकृतित खः, व विकृतितयत् हटेयाना भिंगु स्वभावं जायेका बिया शुद्ध व स्वच्छ याईगु शिक्षा हे प्रज्ञाशिक्षा खः । विशुद्ध अवस्थाय् थ्यंकावीगु शिक्षा, व शिक्षा मदैगु अवस्थाय् नं भीके सत्पुरुषपिनिगु धर्म लोप जुल धका धाये ज्यूगु

जुया च्वंच्वन । थुकथं थ्व त्रिविध शिक्षाया प्रति भीसं दिलचस्पी मतैगु, दिलचस्पि मतैगु जक मखुसे उकियात आवश्यक जुल धका तक नं मने मवयेकुसे यःयःथे व्यवहार याना जुल धाःसा उकिंयाना भीगु शिक्षा नं छसिंकथं तना वना शिक्षा मदयेवं भीपि समाधिं नं संरक्षण दयेका च्वने सःपिं ज्वी फैमखुगु जुया च्वंच्वन । अथे ज्वीगु बखते भीगु जीवन गुलि अस्तव्यस्त ज्वीगु खः? अथे अस्तव्यस्त ज्वीगुयात सद्धर्म लोप जूगु धका धाःवनीगु खंयात नं भीसं ध्वीकेमाःगु जुया च्वंच्वन । व्याख्याला यक्व यायेमाःगु दु । आः थन समयया अभावं याना याये मफूगु खं वसपोल सयादोनं आज्ञा जुया बिज्यात ।

खुगूगु सद्धर्म लोप ज्वीगु हेतु व प्रत्यय कथं वसपोल तथागतं कना बिज्यागु धर्म खः “अप्पमाद” । अप्पमाद धैगु छुले ? कर्तव्य बोध ज्वीका च्वनेगु, कर्तव्यया प्रति जागरुक जुया च्वनेगु, यायेमाःगु छुं ज्यात यायेमाः धका सीका च्वंच्वनेगुयात “अप्पमाद” धाई । प्रमाद धैगु छु? दकले न्हापां प्रमादयातनिं सीके बहः जू । वांछ्वे माःगु अलग जुया च्वनेमाःगुलिं अलग मजुसे कर्तव्यं च्युत ज्वीका च्वंच्वनेगु, कर्तव्य हीन ज्वीका च्वंच्वनेगु, वथेंतु थ्व धारण यायेमाःगु खः, बृद्धि यायेमाःगु खः धैगु विषय वस्तु दयाच्वंगु दु, व विषय वस्तुतय्त नं धारण मयासे, थःगु कर्तव्य पूमवंकुसे उकिं हीन ज्वीका च्वंच्वनेगु, थुकथं तोते माःगुली मतोतुसे धारण याना, कर्तव्य हीन ज्वीका च्वंच्वनेगु, बृद्धि

यायमाःगु, धारण यायेमाःगुली उकथं मयासे उकिं हीन
ज्वीका व कर्तव्ययात भङ्ग याना च्वंच्वनेगु, उकियात
प्रमाद धाइ । तोतेमाःगु धारण यायेमज्युगु छुले धाःगु ?
भिता प्रकारयागु दुश्चरित्र धर्मयात हे धारण याये
मज्युगु धका धया तैतःगु खः । भीसं अलग तयमाःगु
धका धया तैतःगु खः । उकियात अलग मतःसे उगु
दुश्चरित्र धर्मयात आचरण याना जुया च्वंच्वंपिं जुल
धाःसा इपिं व्यक्तिपिं प्रमादीपिं व्यक्तिपिं जुल, अप्रमादीपिं
मखु । उकथं दुश्चरित्र धर्म याना ज्वीपिं इपिं
व्यक्तिपिके नं सद्धर्म चिरस्थायी ज्वीमखुत ।

धारणयाना वृद्धि यायेमाःगु धैगु छुले ? भिता
प्रकारयागु सुचरित्र धर्म । भीगु चरित्रयात बांलाका
बीगु धर्म । भिता प्रकारयागु धर्मयागु उगु धर्मयात
धारण मयासे वृद्धि मयासे कर्तव्यं च्यूत ज्वीका
च्वंच्वनेगु प्रमाद खः सा उकथं मजुइगु अप्पमाद खः ।
गुपिं व्यक्तिपिसं थुगु खंयं गौरव तैगु खः, यायेमज्यु
धैगुयात मयासे च्वनीगु खः, यायेमाःगुयात याना यंका
च्वनीगु खः, उगु अवस्थाय् उपिं व्यक्तिपिसं उकियात
गौरव तैच्वन, बःकया च्वन, आधार कयाच्वन धका
धाये ज्युगु जुया च्वंच्वन । अथे मयाईपिं व्यक्तिपिन्त
उकिं अलग जुया च्वंच्वंपिं जूयानितिं उगु सद्धर्म हीन
ज्वीका च्वंच्वंपिं जुया सद्धर्म चिरस्थायी मजूपिं व्यक्तिपिं
धका इमित धाइगु जुया च्वंच्वन ।

ध्व अप्रमाद धर्मयागु विषये खं कसा यक्व हे
कनेगु दु, तस्सतं व्यापकगु शब्द खः ध्व । तर समय

अभाव जूगु जूयानितिं व फुकं कना च्वनेगु समय मद्दु
 । उकिं छता निता विषययात जक न्हचब्बयेगु कथं
 वसपोल सयादोनं आज्ञा दयेका च्वना विज्यागु खः ।
 मेगु प्रमाद ज्वीगु कारण छुले ? विशेष याना
 पञ्चकाम विषय वासना प्रति संयम मदैगु संरक्षण
 मदैगु प्रमाद ज्वीगुया कारण जुया च्वंच्वन । उकथं
 प्रमादी ज्वीपिं व्यक्तिपिं, पञ्चकाम विषये प्रमादी ज्वीपिं
 व्यक्तिपिसं थःगु अधिकारे दुगु, थःगु अधीने दुगु क्षेत्रयात
 नं पुला अतिक्रमण याःवने यःगु स्वभावत दया च्वनेयः
 । व प्रमादया कारणं याना थःत नं यक्व यक्व हानी
 ज्वीका मेपिन्त नं उलि हे संकटे लाकाः बीयःगु
 स्वभाव दुगु जूयानितिं गुपिं व्यक्तिपिं अप्रमादीपिं खः इपिं
 व्यक्तिपिसं पञ्चकाम विषययात संयम यायेगु कुतः याना
 च्वंच्वनी । थःगु अधिकारे दुगु, थःगु अधीने दुगु विषय
 वस्तुयात सेवन याई, अनं पुला उल्लंघन यायेगु स्वैमखु
 । न्हचाबले नं संयमित जीवन हनेगु नितिं इपिं
 न्हचब्बाना च्वंच्वनी । उजापिं व्यक्तिपिन्त नं अप्रमादीपिं
 व्यक्तिपिं, अप्रमाद धर्मे गौरव दुपिं व्यक्तिपिं धका धाडगु
 जुया च्वंच्वन । अनल्यू संसारे धाथें धाथें हे अप्रमाद
 धर्म युक्त ज्वीयानितिं स्मृतिप्रस्थान भावना बिधिला
 मदेकुसें हे मज्यू । व अनुसारं “जिमिसं थःगु जीवनयात
 ढालेयाना यंकेमाः अलेतिनि जिमिके धात्थेंगु अप्रमाद धर्म
 चोवै, अप्रमादधर्मे जिपिं प्रतिस्थित ज्वीफै” धका
 स्मृतिप्रस्थान धर्मयात थःके दयेकेया नितिं कोशिस याना
 थःके दय्का च्वनीपिं व्यक्तिपिं जुल धाःसा इपिं व्यक्तिपिं

अप्रमादया प्रति गौरव दुपिं, अप्रमाद धर्मयात वःकया च्वंच्वपिं जुल । अथे मखुत धाःसा इपिं सद्धर्म लोप ज्वीका च्वंच्वपिं व्यक्तिपिं, अप्रमादे आदर गौरव मदुपिं, अप्रमादयात आधारया रूपे काइमखुपिं जुया च्वंच्वनीगु जुल ।

अनं न्हेगूगु सद्धर्म लोप ज्वीगुया कारण कथं वसपोल तथागतं कना विज्याना तैतःगु खः व्यवहार कुशलता मदयेका च्वंच्वनेगु । व्यवहार कुशलता मन्त धाय्वं हे सद्धर्म लोप ज्वीयः । अले सुलिसे सुनाप गुकथं व्यवहार याय्गुले ? प्यंगू परिषद भगवान बुद्धं उल्लेख याना विज्याना तैतःगु दु भिक्षु, भिक्षुणी उपासक उपासिका धका । तर थौं कन्हेला भिक्षुणी धैपिं दुगु मखये धुंकूगु जूयानितिं अनागारिका धका भीथाय् धाई, बर्माय् जूसा तिलासें (शीलवती) धाई, सयादोया साप हे यःगु शब्द हे शिक्षावती खः । व शिक्षावती धाःपिं गुरुमापिं, वथेंतुं उपासक उपासिकापिं थ्व प्यंगूपरिषदया बिचे व्यवहार कुशलता धैगु दया च्वंच्वनेमाः । व व्यवहार कुशलता मन्त धायेवं परस्परे सद्धर्मयागु चिरस्थायी ज्वीगुया कारणत मजूसे सद्धर्म न्हना वनीगुया कारणत जूवनेयःगु जुया च्वंच्वन । अय् जूयानितिं व प्यंगूपरिषदया बिचे व्यवहार कुशलता धैगु दयेका तैतयेमा । उकियात हे पटिसंधार धका पालिशुद्धं छुंघला तैतःगु खः । उकें गुकथं व्यवहार याःसा सद्धर्मयात तिवः ज्वीगु खः व नं थःमं सीकेमाल । गुकथं व्यवहार यायेगु अवस्थाय् पारस्परिक सम्बन्ध नं

न्हचाईपुसे च्वना च्वंच्वनीगु खः व नं थ्वीके माल ।
 अथे मथ्वीकुसे धोधूथे व्यवहार याना ज्वीगु कथं जुल
 धाःसा सद्धर्म चिरस्थायी ज्वीगुया पलेसा सद्धर्म लोप
 जुया वनीगु स्थिति थ्यंकःवयेयो । अय् जूयानितिं न्हेगूगु
 कारण कथं व्यवहार कुशलतायात नं भगवान बुद्धं
 उल्लेख याना तैविज्यागु जुया च्वंच्वन ।

व्यवहारे वनेगु अवस्थाय् निथी कथं व्यवहारे
 वनेज्यूगु जुया च्वंच्वन । आमिस पटिसंथार धका छथी
 कथं वनेज्यू धम्म पटिसंथार धका मेथी कथं नं वने
 ज्यू । आमिस धैगु भिक्षु भिक्षुणीपिनिगु दृष्टिकोणं धायेगु
 खःसा चतुप्रत्यययात धाईगु खः । अथवा नसा, त्वंसा,
 च्वंसा, पुंसा थ्व प्यंगूद्वारा व्यवहार यायेगुयात आमिस
 पटिसंथार धाई । भिक्षुया रूपे आः थौं कन्हे भिक्षुणीपिं
 मदुगु जूयानितिं अनागारिका गुरुमापिनिगु रूपे च्वनीपिं
 व्यक्तिपिं गृहस्थीपिं लिसे व्यवहार यायेगु अवस्थाय्
 आमिस धैगु नसा, त्वंसा, च्वंसा, पुंसा द्वारा जक
 व्यवहार यायेमज्यू । गृहस्थीपिं लिसे श्रमणपिसं व्यवहार
 याइगु अवस्थाय् धर्म व्यवहार जक याये फयेकेमाः,
 इमित मस्यूगु सीकेया नितिं धर्म खं कनेगु उपदेश
 वीगु, छलफल यायेगु, इमिसं न्यंगु खंया जवाफ वीगु
 इत्यादि । गुकथं याःसा इमिगु धर्म बृद्धि ज्वीगु खः
 इमिगु श्रद्धा बृद्धि ज्वीगु खः, धर्मया प्रति आस्था बृद्धि
 ज्वीगु खः आस्था बृद्धि याना इमिसं थःपिनिगु जीवनयात
 नं सुधार याना यंके फैगु खः उकथं भिक्षु वा
 अनागारिका वा शीलवतीपिसं गृहस्थीपिं लिसे व्यवहार

यायेमाः । अथे मखुसे गृहस्थीपिन्त लयतायेके वीमाः धका इमित नसा, त्वंसा, च्वंसा, पुंसा द्वारा व्यवहार यात धाःसा व अनुकूलगु व्यवहार मखुत । व अनुकूल मजुगु अनुचितगु व्यवहार ज्वीगु बखते उकिंयाना शासन चिरस्थायी ज्वीगुया पलेसा शासन लोप ज्वीगु जुया च्वंच्वन ।

वथेंतु गृहस्थीपिसं नं भिक्षुपिं अनागारिकापिं लिसे व्यवहार यायेगु अवस्थाय् अहो थ्वसपोलपिं जिमितः ज्ञां बिया च्वंपिं, बुद्धि बियाच्वंपिं, लंक्यनाच्वंपिं, दुःख ज्वीगु अवस्थाय् जिमित धर्म द्वारा शान्त्वना बिया च्वंच्वंपिं, थ्वसपोलपिन्त जिपिं गृहस्थीपिनिगु धर्म अनुसारं नसा, त्वंसा, च्वंसा, पुंसा द्वारा जिमिसं सेवा यायेमाः धका गृहस्थी धर्मयात निभेयायेगु कथं नसा, त्वंसा, च्वंसा, पुंसा द्वारा इमित सेवा याये फयेकेमाः । अनं लिपा बेला बखते भिक्षुपिनिगु पाखें अनागारिकापिनिगु पाखें फाइदा प्राप्त याना कायेया निंतिं थ्व धाःगु छु, व धाःगु छु, थुकियात छु धाइगु खः, धर्मया दृष्टिं, थ्व भाय्ला जिं मसिल इत्यादि कथं भिक्षुपिं अनागारिकापिं नापलाइगु अवस्थाय् धोध्वीगु बखते, सम्पर्क तःवनेगु यायेमा । उजोगु अवस्थाय् म्वामदुगु द्वीमदु स्वीमदु खं ल्हायेगु पलेसां धर्म सम्बन्धी खं ल्हायेमाः । छेंखं, बुखं ल्वापु ख्यापुया खंत इमित न्यंकेगु मखु । थःके गुकथं याना श्रद्धा वीर्य इत्यादि बृद्धि ज्वीफैगु खः व धर्म बृद्धि ज्वीकथं धार्मिक पूर्वक भिक्षुपिं अथवा अनागारिकापिं लिसे व्यवहार याये फयेकेमाः । अथे जुल धाःसा सद्धर्म

चिरस्थायी जुई, उकिया अःखतं वन धायेवं सद्धर्म लोप
ज्वीगुया कारण जूवनी धका थुकथं सीका तयेमा ।

थथे व्यवहार कुशलताया बारे नं यक्व हे खं
कनेगु दु, फुकं कनेत समयं मब्बू । गबले भीके
व्यवहार कुशलता दै, अबले परस्परयागु मैत्री करुणा
मुदिता धर्मयागु भीसं वृद्धि याना यंके फैं । थुकथं थ्व
उपदेश न्हेता प्रकारयागु गुणं युक्त जुया च्वंच्वंगु
उपदेश खः, व गुणयात भीसं गुणकथं स्वीकार याना
थ्व थ्व स्वभावधर्मत, गुणत ला जिमिके दयेका तयेमाःगु
खः । थ्व न्हेता प्रकारयागु वसपोल तथागतं क्यना
विज्याःगु सद्धर्म लोप ज्वीगु, अथे हे जिमिसं बांलाके
दृष्टि तया थ्व संसारयात ज्या बीफूगु धर्म, सद्धर्म ला
जिमिसं लोप याके बी मज्यू, अन्तर्धान ज्वीके बी मज्यू,
वैत सुरक्षा याना तयेमानि धका सीका दुनें निसें हे,
दुनुगलं निसें हे शुद्धगु भावना तया सद्धर्म लोप ज्वीगु
कारणयात व सद्धर्म चिरस्थायी ज्वीगु कारणयात
थःथःपिंके दयेका सद्धर्म चिरस्थायी यायेफुपिं भीपिं
सकलें ज्वी दयेमा, ज्वी फयेमा धका थुकथं आकांक्षा व
अभिलाषा याना थ्व उपदेश क्वचायेका च्वना ।

साधु

साधु

साधु

.....

उपासक परिहानी व अपरिहानीय धर्म

भिक्षु दर्शन मयायेगु व, सद्धर्म मन्यनीगु नं ।
शील समाधि प्रज्ञाया, शिक्षा मदैगु नं हानं ॥
श्रद्धा विश्वास मदया, छिद्रान्वेषीमह ज्वीगु नं ।
त्रिरत्नया प्रति आस्था, श्रद्धा मदैगु नं वथें ॥
शुद्ध शासनयात वाना, मेगु शरण मालीगु व ।
अशुद्धक्षेत्रे भिं भाःपाः, श्रद्धा प्वंकः वनीगु नं ॥
परिहानीया कारण खः, शास्ता बुद्धोपदेशित ।
धुपिं न्हेता परिहानी, ज्वीगु कारण धैतल ॥

वथें अपरिहानीया, कारण नं न्हेगू दैच्चन ।
छुछु धाःसा व नं थन, कनाहये न्यं सुथांलाक ॥

श्रमण भिक्षु दर्शन, सद्धर्म श्रवण हानं ।
अधिशील समाधि व, अधिप्रज्ञात दयेकेगु ॥
धर्मे विश्वास तयेफैगु, छिद्रान्वेषी मज्वीगु व ।
लोके त्रिरत्नया प्रति, आस्था विश्वास तयेगु नं ॥
शुद्धशासनयात ज्वना, अन्यशरण मकायेगु व ।
शुद्ध क्षेत्रे ग्वाहाली यायेगु, अशुद्ध क्षेत्र तातेगु ॥
धुपिं न्हेता धर्मयात, अपरिहानी धैतल ।
थ्व हे धर्मत दयेका भी,भिपिं उपासक ज्वीमाल ॥

सद्धर्म चिरस्थायी मज्जीगु व ज्वीगु कारण

बुद्ध गौरव मदैगु व, उकी आधार मकाइगु नं ।
धर्म गौरव मदैगु व, उकी आधार मकाइगु नं ॥
संघ गौरव मदैगु व, उकी आधार मकाइगु नं ।
शिक्षा गौरव मदैगु व, उकी आधार मकाइगु नं ॥
समाधि गौरव त्वःफीगु, उकी आधार मकाइगु नं ।
अप्रमाद धर्म प्रति, गौरव आधार मकाइगु नं ॥
व्यवहार कुशलताय् नं, गौरव आधार मकाइगु नं ।
सद्धर्म लोप ज्वीगुया, कारण खः थुगु लोकस ॥
उकिं सद्धर्मया गुण, सीका व धर्म दयेकेत ।
बुद्ध धर्म संघ प्रति, तयेनु गौरव क्वात्तुक ॥
शिक्षा समाधि धर्मे नं, तयेनु गौरव क्वात्तुक ।
अप्रमाद धर्मयात, ध्वीका दयेकेनु बांलाक ॥
व्यवहार कुशल जुया, सद्धर्म भिंक बांलाक ।
चिरस्थायी याना तयेत, यायनु प्रयत्न क्वात्तुक ॥
थुपिं धर्म बृद्धि यायेत, भीगु जीवन भिंकेत ।
स्मृतिप्रस्थान भावना, छगू हे मात्र मार्ग खः ॥

.....

केन्द्रिया गतिविधि:

- प्रत्येक वर्षावास स्वला सतिपट्ठान विपस्सना ध्यान शिविर सञ्चालन ।
- प्रत्येक महिनाया १० गते निसें १० न्हया सतिपट्ठान विपस्सना ध्यान शिविर सञ्चालन ।
- प्रत्येक शनिवार सुथय् ७ बजे निसें १० बजे तक ध्यान, धर्म देशना आदि कार्यक्रम ।
- प्रत्येक शनिवार सुथय् ८ बजे निसें ९ बजे तक मस्तय् नितिं बुद्ध शिक्षा अभ्यासया पाठचक्रम बद्ध कक्षा सञ्चालन ।
- प्रत्येक चिकुलां स्कूलया बिद्यार्थीपिनि नितिं ध्यान अभ्यासया “बाल लघु शिविर” त सञ्चालन ।
- इच्छुक महानुभावपिनि नितिं थःत अनुकूलगु न्ह्यागु दिनय् नं “सतिपट्ठान विपस्सना ध्यान” अभ्यासया व्यवस्था ।

“सत्त्व प्राणीया विशुद्धिया नितिं सतिपट्ठान हे छगु जक मार्ग (उपाय) खः ”

—भगवान बुद्ध

(दीर्घ निकाय, महासतिपट्ठान सूत्र)

मुद्रक : मञ्जुश्री प्रिन्टिङ्ग प्रेस, फोन व फ्याक्स: ५२१५०८